

Blatnický

Červenec 1999

Ročník IV.

Číslo 13

zpravodaj

Dočtete se - z obsahu čísla:

- ❖ Úvodní zamyšlení
- ❖ Obecní úřad informuje
- ❖ Z dopisů čtenářů
- ❖ pověsti z Blatnice
- ❖ Z Blatnické farnosti
- ❖ Z historie ...
- ❖ Jak tomu bývalo ...
- ❖ Z historie katastru ...
- ❖ Zahradkářům a vinařům
- ❖ Dům píle a pořádku
- ❖ Kultura, škola
- ❖ Sport
- ❖ Společenská kronika
- ❖ Inzerce

GRAFOVIT D. ČERNÝ

Vydává Obecní úřad Blatnice pod Sv. Antonínkem • 850 výtisků • Řídí redakční rada: šéfredaktor - Josef Vavřík,
členové redakce - Bohumil Petránek, Josef Bogar, Ladislav Vyskočil, Lenka Fojtíková • Inzerce tel.: 0631 / 331276

Výtiskům a vylučovatelství neprohod, tiska F.Z.C.H., tel.: 0631 / 322749

ÚVODNÍ ZAMYŠLENÍ

S příchodem jara a léta se v naší obci rozběhly různé stavební činnosti, které mají za úkol zvelebit infrastrukturu obce a také zlepšit její vzhled, ale jenom tyto práce začaly, tak někteří občané zjistili, že by se jim taky hodil nějaký ten obrubník nebo kolečka kůčku pro vlastní potřebu, a tak prošli si nabrat, když je to zadarmo!

Těmto občanům bych chtěl říkat, že obecní úřad zajistuje prodej písku a i ten obrubník by se našel, když se slušně požádá, ale kradené je zřejmě milejší.

Nelze se potom divit, že podle chování takovýchto jednotlivců (vždyť já se někdy, ...) je pak hodnocena celá vesnice a toto hodnocení není pro nás pro všechny moc lichotivé.

Ale dost jít bylo těch výtek a moralizování. Chtěl bych Vám všem popřát do nastávajících letních týdnů mnoho krásných dnů a prožít krásných dovolených a dětem krásné prázdniny. Doufám že ke krásné letní pohodě přispěje i náš zpravodaj.

Josef Kvátek, zástupce starosty

OBCENÍ ÚŘAD INFORMUJE

vyhláška obce Blatnice pod sv. Ant. č. 1/1998

čl. IV.

Prokazování využití nebo zneškodnění komunálních odpadů u fyzických osob

1. Odpady lze upravit, využít nebo zneškodňovat pouze v zařízeních, místech a objektech k tomu určených nebo za podmínek stanovených zvláštními předpisy.

2. V případě, že fyzická osoba nevyužívá systém sběru odpadů stanovený touto vyhláškou, musí prokázat, kde předala odpad k využití nebo zneškodnění a to přímo pracovníkovi Obecního úřadu v Blatnici pod Svatým Antonínkem. Dostatečným dokladem pro prokazování řádného využití nebo zneškodnění odpadu jsou platné peněžní doklady vystavené oprávněnými osobami, zajišťujícími zneškodňování odpadů, včetně vyznačení množství odevzdaných odpadů a jména fyzické osoby, která předala odpad k využití nebo zneškodnění. V případě, že odevzdané množství odpadu bude výrazně menší než běžná produkce odpadu na jed-

nou občana, má se za to, že původce neprokázal využití nebo zneškodnění odpadu./pozn. - průměrné množství odpadu vyprodukovaného v naší obci na jednoho občana v roce 1998 bylo cca 180 kg, tzn. že využití nebo zneškodnění takového množství musí tento občan prokázat!

3. Doklad o převzetí odpadu nebo jeho složek k využití nebo zneškodnění oprávněnou osobou musí obsahovat tyto údaje:

- jméno nebo název oprávněné osoby
- adresu nebo sídlo oprávněné osoby
- adresu zařízení na využití nebo zneškodnění odpadu
- datum předání odpadu
- druh odpadu (název druhu včetně kódu dle Katalogu odpadů) a jeho množství, předané k využití nebo zneškodnění
- obchodní jméno zařízení a jméno, funkce a podpis odpovědného pracovníka

- provozovatele
- otisk firmního razítka
- daňový doklad
- jméno, příjmení a adresa fyzické osoby předávající odpad

4. Doklady dle čl. IV., odst. 3- je fyzická osoba povinna uchovávat pro případnou kontrolu po dobu 1 let od okamžiku, kdy odpad předala k využití nebo zneškodnění. Pokud fyzická osoba nevyužívá systému sběru odpadů v obci nebo neprokáže využití nebo zneškodnění svého odpadu dle předchozího odstavce, dopouští se tímto závažného porušení této vyhlášky a obec jí uloží pokutu až do výše 10 000 Kč (v souladu se zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a § 39, odst. 5 písm. b) zák. č. 125/1997 Sb., o odpadech).

POVINNOSTI OBČANŮ ZE ZÁKONA O ODPADECH

Na dotaz, jakým způsobem může obec postihnout občana, který se nezapojí do systému sběru komunálního odpadu stanoveného obecní vyhláškou s tím zdůvodněním, že neprodukuje žádný odpad, odpověděl JUDr. Ing. Luboš Škoda, vedoucí oddělení zabezpečení odpadového hospodářství Ministerstva životního prostředí ČR, následovně:

„Podle § 9 odst. 1 zákona č. 125/97 Sb., o odpadech, obec může ve své samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou systém sběru, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu,

vznikajícího na území obce. Občané jsou povinni se tohoto systému zúčastnit.

Výjimkou z této povinnosti je případ, kdy občan sám všechny jím vyprodukované odpady využije nebo zneškodní, ale vždy pouze v souladu se zákonem o odpadech nebo s jinými právními předpisy především na úseku ochrany životního prostředí. Možnost využití této výjimky je v zákoně o odpadech (§ 9 odst. 2) podmíněna povinností občana prokázat, jak s těmito odpady naložil. Způsob tohoto prokazování stanoví obec ve výše uvedené vyhlášce.

Není tudíž libovolný a nezávisí pouze na formálním sdělení občana obci, ale mu

být skutečně prokázán (např. potvrzením ze Sběrných stanic, ze skládky komunálního odpadu jiné obce apod.)

Za neplnění povinnosti vyplývající z obecně závazné vyhlášky obce, kterou se stanoví systém nakládání s komunálními odpady v obci, jsou přímo v zákoně o odpadech (§ 39 odst. 5) stanoveny sankce. Obec při ukládání pokut občanům podle tohoto ustanovení postupují podle zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“

NABÍZÍ K PRODEJI

v trati Novosady 3 volná stavební místa

Stavební místo o výměře 600 m ²	za 199.800 Kč
Stavební místo o výměře 584 m ²	za 194.472 Kč
Stavební místo o výměře 469 m ²	za 156.177 Kč

Výstavba již v současném období. Bližší informace obdržíte v kanceláři OBÚ.

INFORMACE

Informace občanům o způsobu vyřizování prodeje, směny nebo pronájmu obecního majetku

Poněvadž někteří občané si stěžují, že jejich žádosti na odprodej, směnu nebo případný pronájem obecního majetku jsou neúměrně dlouho vyřizovány, vysvětlujeme tímto postup při vyřizování žádostí.

Podle zákona o obcích je nutné, aby každou takovou manipulaci s obecním majetkem schválilo obecní zastupitelstvo na veřejné schůzi, čemuž musí předcházet zveřejnění prodeje tohoto majetku po dobu 30 dnů na úřední tabuli OBÚ. To znamená, že žádost musí být předložena nejpozději do schůze zastupitelstva předcházející veřejné schůzi. Veřejné schůze obecního zastupitelstva jsou v naší obci stanovены 1x za tři měsíce. Pokud občan podá svou žádost těsně před veřejnou schůzí, nemůže být tedy už v této schůzi schválena, ale v další, tj. za tři měsíce.

Obů znovu upozorňuje, že všichni občané mají možnost dát zahrát v místním rozhlase svým blízkým ke kulatým narozeninám (70, 75, 80, 85, 90 a více let) a ke zlaté a diamantové svatbě.

Blahopřání nahlaste alespoň 1 týden dopředu na Obů.

OMLUVA

Obecní úřad Blatnice pod Sv. Ant. se tímto omlouvá panu Jaroslavu Židlíkovi z č. p. 190, že byl omylem zveřejněn v minulém čísle Zpravodaje mezi neplátiči poplatku za odpad 98, přestože tento měl již zaplacený.

Z DOPIŠŮ NAŠICH ČTENÁŘŮ

VÁŽENÝ P. STAROSTO I CELÝ ÚŘADE.

Předem svého dopisu musím Vám všem poděkovat za krátký a moc obsáhlý blatnický zpravodaj. Bylo v něm moc pěkných i poučných věcí i rozdělný i pěkný postoj k dopisu anonymsu ve kterém pan Vavřík pěkně i rozumě odpovídá. Těch neplátičů máme v obci mnoho i těch žádostí na všechno. Krásných věcí za které moc děkuji. Těm pisatelům i novinářům co se o nás starají aby Blatnice trochu skvěla i dnes ve Slovácce p. J. Bogar píše ale na jednu důležitou věc zapomenete že v latnici jsou i lidé na které by se nemělo zapomínat také naši obec persilavují o kterých nikdo nic neví ale si ale nechce vědět. Stejně to už delší dobu stále čekám že to někdo zapálí sám se dohadují i poslouchám ženy často nenápadně slych se nepouřadil že něco zamířím ale už se ozvu čtěl jsem to dnes na schůzi nanést a moje nechtě už nedělám divadlo tak to musela ona

napsat dopis ode mě já moc škřížu nepsem už také jeden z těch nejmladších přes 70 let. Nezdobte se na mě ale nemohu tu strávit že se stále oslavuje jenom Vojtěch Petráň a když proti němu nic nemám tak přitím a koho se vlastně jedná nevím jestli to přezřete změnila trochu přímo i moc se na mě dopálila. Mám na mysli tyto osoby hern to od nejmladší.

1.) Je žena která krásně maluje obrazy krajinky i kraslice velké 4 m i malé naši obec i za hranicemi oslavuje ale ocenění žádné vše mám od ní obhlédnute.

2.) Je žena pilná která pero šije páte kroje přitím bych si ten její obyčák chytit do kamery co je v něm nádhery i. přijímání i k pousti a zase nic kde je naše kameramaňka Lenka Fojtíková, Bohumil Petráň, Josef Bogar zapálí dobu je to škoda veliká.

3.) Je zas žena ně už mladá i s jejími pomocnicemi 80 let, 85 let, 89 let ta nám

stroji věncama jak u sv. Antonína tak dnů ku přijímání i všem ostatním pro kostel, chyba díky žádný.

4.) Je obětavý muž náš kostelník který té práce má už nad hlavu a žádný v obci se nenažde ho v té práci vyřádat zase škoda všechny by patřili na 1. místo ale beru to podle stáří. Já sám vím mnoho věcí které by našemu zpravodaji přispěli ale nemohu nabrat by to pochybněvužt jsem straník kterého stranu nemá naše lidová strana v lásce ale i ona je chybnější a moc zvláště teď. Doufám že odpověď zase vrátí p. Vavřík jako to napsal teď (a moc rozumě).

Děk za pochopení

a nezdobte se na anonymsu

Lenka, Bohumil i Josefě zapálí jste dobu vzbudte se a vy o kterých píš se na mě nezdobte ale je to pravdivý.

A N O N Y M (skrytý přepis)

VÁŽENÍ,

... tentokrát se Vám Zpravodaj podařil. Velice děkujeme. Je v něm všecko, je opravdu dobrý, a ty básničky sú podarfené. A ty články o práci bereme, pretože toho ostattalho je tam viac. Pave redaktore, Vám dĕkujeme za úvodní zamýšlení, je pěkné, to bych do Vás netekla. Sme velice spokojeni. Za minulý dopis sa omlávam, ale nemyslela som to zlé. Přeju Vám všeckym do Vašej ďalšej práce

hodně zdraví, dobrých nápadů a moc dopisovatelů. Kdybych to uměla, také bych přispěla. Tento Zpravodaj sem přečetla do posledního písmenka. Dopisovatel L. L. by měl být spisovatelem.

Přeju Vám všecko dobré.

Ľilka vlnná čimčíka

ODPOVĚĎ NA DOPISY (ANONYMNÍ)

Tak jako minule nám přišly anonymní dopisy tak i tentokrát. Nežli "čunáček" musíme poďakovať za pochvalný dopis, ale taky už by nám mohla priradiť své jméno.

Druhý anonym psal zřejmě občan mužského pohlaví, který se účastnil poslední veřejné schůze zastupitelstva. Moby mu přišlo, že na občany, kteří proslavují naši obec nezapomínáme a připravujeme články (Zivotopisy) kněží, kteří působili v naší fa-

ktostí, budeme uvěřejňovať rozhovory se zajímavými občany a i na ústati zajímavé osobnosti nezapomeneme.

Jedně jednou bych chtěla požádat – pište nám, ale ne anonymy. Dĕkujeme.

Za redakční radu Josef Vavřík

HISTORIE OBCE

POVĚSTI Z BLATNICE

Bohatá a známá Blatnice leží pod Svatým Antonínkem, na půl cesty mezi řekou Moravou a svahy Bílých Karpat. Je to obec velice stará, vždyť první psaná zmínka o Blatnici pochází již z roku 1052. Tehdy se jmenovala Stará Blatnice a český kníže Břetislav I. jí, s veškerými majetky, daroval kostelu ve Staré Boleslavi.

Jméno obce pochází od četných močálů a rybnků, které se dříve nacházely na jihu od obce a po staru slouy "hlata". Po močálech dnes není ani stopy, ale dodnes se někdy po ní trati jmenují "Bařinky", "Rybnáčky" nebo "Zrcadlo".

V tomto kraji močálů a vinohradů vznikaly pověsti a legendy, jejichž ústřední postavou byla Líza. Když se jí, ještě nepotkavšené panně, stalo velké neštěstí a od těch dob tu strakývala. Pod Novým horama, při sístenci do obce Lovéka, stávala stará, omělená bída, v níž Líza přebývala. Nebylo radno tam chodit, Líza dráždít a poštívát. Mnohému se to nevyplatilo.

Martin Směrný a Jura Tělníček byli od pachtolů na dílně. Sak sa o macikách náco nadomáľali. Celá dělnina o nich dučky nákalik dní řetronovala. Ale co čert nechtěl, jedny jich počívky napadlo, aby si zašli na Nové hory na hrozny. Pravda, že na cizí Prmysleň - učilak. Tma byla senkrat jak

v juhl. Pachtolci sa napřed s chuťou najedli, a že měli začernost v krvi, učle si narhali dom a pamatovali aj na jejich. Nechaj takú na nocem leptím pochutajú! Sak s koľom hrozni, bář cizích, nář učle nevyženú! Láľ dom blatni, že na nich hosař nekapú. Už sú u Líznej hody a v biadli sa učle zvalilo. Nabláňli oknkom do jichy. Líza naryvala. Sedla na posteli a učřovala si svoje rozachňované kady. "Puka, puka!", puzú sa pachtolci s řetronem. "Sak ju vám dář napukám". Líza na to. Pupaľla veľikú varaju a hlava - nehľava hľla pachtolky a hosaľ jich uč k Blatnici.

Jura, že měl lepší rybi, Líza učle, ale Martin jich dostal nečítarých. Leďto sa dovidel dom. Celý zhrý jak v horečkách učle, na třeti den měl pohřb. Jura učal od něj noci celý zakřšľovaný. Kde byla jeho divokost? A časem došlo aj na něho. Dyť věř z Luky máľu dom, učľla mu pod Novým horama Líza učle a Jura pod nim vydeľ napustel.

Líza však nebyla vždycky bezohledná a krutá, některé pověsti mají docela dobrý konec.

Jedně letní noci, kdy měla rořit jako rybi oko, sa z Luky vracajú dvá mladí macikanti. Sa v ruzi, nář mladí hok, a tak si učle neritonnú. Že Lízina bída je u hody

byly by sa jí vyhmáti na sto hosaľ, jak čert křľu, ale dučky sa trocľo pripravovali a majú karit. Už sú u hody a rukra! Líza učľi ve vidanku. Pravda, trocľo v nich řekľu, ale učľol jim učle nenapadľo. Omáľne Líza sa učľje a vypudľa to, že si na nich dneška nevyľje učle učľo, jak to náľka učľi. Nemajú sa jí teľe hľt.

"A macicři macikami! A to mě zahřęte! Sak s prázdnú neudčľjere." Pupaľla Líza a hup na ořech. Jak učľali macikanti hřat, sedla si na halyz, učľo počľvala a apokojně kývala hlavu. Hra sa jí nářučně ľubľla, jak náľkých náľkých macikantú, jak v Blatnici, něm na celý Moravě. Celý noc Líza počľvala macikanty a přitom učľala ořechové ľary a halyza jim jich k nobám. Jak dšpadľ na zem, kľľby ľatúť sa ľmľ přoměňú v duľat. Macikanti hřali jak o duľa, učľe i neručľe, uč sa rocedřľvala. Kľľž náľ rúňem očľhľatúť, měli kapse plně duľatúť. Byť jak na řmí a učľi sa nemohľ dočľat, uč spolřťarúť, co si u Líze vyhřali. Dřęľa dom učľli do kuchňe, kľe učľli počľvat, ale čľkalo jich nemúľ překřępenú. V kapšách toľť náľli mľsto duľatúť, jak ořechové ľary.

Podle materiálů Slováckého muzea v Uh. Hradišti napsal: Pavel Bezdřęka

RODIČE BY MĚLI SVÉ DĚTI VÍC PODPOŘIT VE VÍŘE

Žije mezi námi. Pravidelně se s nim všichni setkáváme, ale mnozí neví, odkud přesně přišel, co ho trápí a jak se mezi Blatničany cítí. Proto jsme zašli za otcem Gregorz Kotyńsiou a trochu jsme si s ním o všem popovídali.

Kolik je vám let a jak jste se vlastně dostal do České republiky?

Je mi teď třicet let a v blatnické farnosti jsem poslední čtyři roky. Po svém nástupu do funkce se snažil Otec arcibiskup Václav o obnovu olomouckého semináře. Netlo pouze o stav budovy, ale také o získání bohoslovců. Přijel proto do Polska, kde oslovil biskupa Alfonsa Nossola s nabídkou, že by mohli jít pošli bohoslovci vypomoci na Moravu. Já jsem tehdy dokončoval 4. ročník teologie v Nyse. Nejdříve jsme se přijeli parťá ze semináře podívat, jak to taďy vypadá. Přibližně 10 nás potom nastoupilo do Olomouce. Závěrečné studium jsem tehdy dokončoval již v České republice.

Delala vám problémy to?

Profesoři nám vyřili věřící, takže to nebyl zase takový problém.

Kde jste začal sloužit?

Po ukončení studia jsem jako jáhen nastoupil ve Vranovicích. Po roce jsem byl vysvěcený a stal se kaplanem v Přerově. Zde jsem pobyl dva roky. Potom již nastědovala Blatnice.

Jaký je rozdíl mezi věřícími v Polsku a u nás?

Těžko se to dá porovnávat. V Polsku má mi víra trochu hlubší kořeny. Všichni Poláci sice také nejsou věřící. Po dobu turality u nás ale byla má trochu větší svoboda.

Působení kněží mělo na lidi dost velký vliv. Na věřící nebyl vyvíjen takový tlak jako taďy. Lidé, kteří učili, mohli křesťně chodit do kostela. Běžně fungovaly ministrantské skupiny a řada dalších aktivit. I u nás se našli samozřejmě také ti, kdo se vírou příliš nechtěli, ale politické klima bylo určitě lepší. Myslím si, že zde dost lidí v té době odpadlo. Další rozdíl je ten, že ve městě, kde žije např. okolo dvaceti tisíc lidí, má kněz v ruce třeba čtyři kaplany. Potom se každý z nich věnuje například pouze ministrantům, další škole, atd.

Farnost je dost velká, máte vůbec nějaký volný čas. Jak se vám daří všechno zvládat?

Nejvíce času miň zabere vyučování náboženství. Momentálně učím všechny děti od třetí třídy nahora, plus jednu první třídu. Dělán, co můžu. Odpočinout si ale také musím.

Jak jste si zvykl na menší Blatničany?

Člověk se neustále učí. Musím si zvyknout a přizpůsobit se. Vím, že můžu být povolán jinam a budu si opět muset zvykat ink na nové lidi, tak i na jejich styl života.

Uvěřil jste, že hodně času trávíte s dětmi a mláďeti. Jak vliv máte na ně?

Mentalita dětí se za poslední roky velice změnila. Velmi těžko se soustředí. Připadá mi jako by byly také o něco ochuzenější. Neprožívají klasické dětství. Některé malé děti ještě neumí pořádně číst, ale rozumí počítačům víc než já. Měly by běžat po venku, sportovat. Mnohým dětem chybí práce. Nic nedělají a dostávají celkem dost velké kapacity. Potom se jednou můž-

na dočkáme nemilych výsledků výchovy.

Bliží se léto, čas dovolených. Chystáte se někam na prázdniny? Mnozí vám mají v minulých letech za zlé, že jste odjel pryč a lidé nebyli informováni o vaší nepřítomnosti podrobněji. Jak to bude letos?

Arcibiskup nám zdůrazňuje, že minimálně na měsíc máme odjet z farnosti a dát odpočinout farníkům od kněze. Přes prázdniny budu proto jeden měsíc pryč. Termín nechci uvídnět. Svou nepřítomnost nedávám nikdy ve zřámost. Nejde o tajnou věc, ale o bezpečnostní důvody. Vyskytly se totiž konkrétní případy, kdy poškodníci přišli za starou habičkou a pod malou záminkou vyvířovali, zda je farář doma. Ta potom ve své naivní dobroně řekla fukla, že je otec na týden pryč a zloději věděli, že mají dost prostoru ke svým nekalým aktivitám. Takže to je hlavní důvod, proč nikomu nic neřekám.

Kde dovolenou preferujete?

Pravidelně jezdím do Polska – do přímobyčkových letovisk u Bałuckého moře, kde je voda čistá a nebývá tam takové vedro jako u jřních moři. Navíc ceny jsou i pro Čechy přijatelné, protože jsou velmi blízké České republice.

Co byste si přál, aby se v duchu naší farnosti změnilo?

Taďy většina lidí a bohužel i věřících, kteří chodí pravidelně do kostela, nevede děti k tomu, aby se až do deváté třídy zúčastňovali výuky náboženství. Teď jsem měl například v prvního přijímání dvaatřicet dětí. Jsem moc zvědavý, jaké procento se bude dál vzdělávat v přitím toce. Čápu to u rodin, kde mají rozumětovat. Vím moc dobře, že není dobré děti násilím nutit. Vždy se ale dá najít rozumné řešení, jak je navést na správnou cestu. V Polsku je například běžné, že se do náboženství chodí i na střední škole až k maturitě. Osmdesát až devadesát procent studentů se tak dál vzdělává v duchovní oblasti. Něco jiného totiž můžu učít děti v první třídě, v patnácti anebo v osmnácti letech. Mnozí z roštěů by se divili, s jakými dotazy přichází jejich potomci. Já se jim snažím věci vysvětlit. Oni potom dostávají základ, na jehož základě se budou moct v životě orientovat.

Děkují za rozhovor.

S Otcem Řehořem rozhovorela I. čeruna 1999 Lenka Fojtáková

AČ ZEMŘELI, PŘECE MLUVÍ!

Památce živým a zemřelým kněžím, co v naší farnosti pracovali od roku 1945 po dnešní dobu.

Církev Kristova je už 2000 let a epistoly a evangelia jsou stále moderní a říkají nám co říci. Když Jižel se dvanácti apoštoly zakládal, řekl Petrovi: Ty jsi skála a na ni ustanovím svou církev a brány pekla ji nepřemohou! On věděl tehdy, že stavi na slaběm lidském pokolení, že Ho Jidáš zradí a Petr Ho při Jeho utrpení třikrát zapře, že bude mít církev množství mučedníků, ale i zrádců. A z těchto lidských hříšných pokolení si povolává své kněze. Ne vy jste si vyvolili mne, ale Já jsem si vyvolil Vás. Tedy i kněz je jen člověk a musí se potýkat se svými slabostmi jako my lidé. Přesto je terčem pomluv nás lidí (rozhlás a televize). Církev je svatá, poněvadž její zakladatel je svatý a bude vždy napadána. On s tím počítal, když řekl: Mne pronásledovali, i Vás budou pronásledovat, ale Já jsem s Vámi po všechny dny, až do skonání světa.

Církev je tajemné Tělo Kristovo a věřící jsou údý tohoto těla. Kristovo kněžství je věčné, žije mezi námi, Kristus jde dějinami. Prožijeme naše radosti i utrpení s Ním a Jeho Matkou. Že je nás málo? Zšleťi na kvalitě a snaze. Na začátku jich bylo dvanáct.

Asi od roku 1938 byl instalován do Blatnice za faráře Dp. Josef Směkal, muž přesný, jak ve vedení farní matřiky, účetnictví. Byl to vynikající zpěvák a hudebník, kněz vysokých kvalit. Založil pěvecký sbor, Cyrillskou jednotu, počtem asi 60 lidí. Prodloužil kůr (práce provedl blatnický stavitel Musil). Varhanikem byl p. F. Nohel. Ve sboru zpívali vesměs mladí lidé a vánoční i velikonoční mše sv. bývaly s doprovodem orchestru. Dirigent byl JUDr. Bezdrk, který měl absolutní sluch. P. Směkal chodil i na zkoušky. Jinak dal do pořádku blatnický hřbitov, podle plánů architekta - dvojhróbý a celková úprava, na kterém těž odpočívá. Spolupracoval se vzácným knězem s Otcem Šuránkem, který u Sv. An. začal svoji činnost v r. 1939. Bez souhlasu blatnického faráře nekonal žádné akce. P. Směkal působil v Blatnici ve válečných letech, v těžké době. Byl dělostřelecky zasažen i kostel a zkrustie smetena. Vše ještě dal do pořádku, než odešel na odpočinek. Tehdy ještě Blatnice měla i kaplana, odchovance THDr. Šuránka mladého a obětavého kněze, který přišel do Blatnice z Hroznové Lhoty v r. 1944. Byl to syn ostravského horníka Josef Dvorák. Sám jako mladý bohoslovec, když Němci rozehnali seminář, pracoval po 2 r. jako horník

v Ostravsko-Karvinském revíru a v čem je práce v dolech.

Jeho činnost byla hlavně s mládeží. V Ostravě jako chlapec navštěvoval oratoř u kostela sv. Josefa, kde působili Salesiáni Dona Boska, kteří se věnovali mládeži. Čištěny, dílny, hony. Proto měl nás mladé rád, chodili jsme k němu do tiché kaplanky, jednou i dvakrát týdně na promítání a přednášky. Bývalo nás 25 až 30 mladých hochů od 16-ti do 22 raků. Co ten nám dal do života za ty léta na to vzpomínáme a jsme mu za to vděční i ve stáří. Je po celý život věrný kněz Kristův, přísny na sebe, nesmlouvavý s mocnými tohoto světa - charakter, jak jeho učitel Otec Šuránek. Vzpomínám v Blatnici žil nešťastný člověk v letech válečných, pokopomatený, jako tulák. Spával ve tmavé místnosti ve starých cábách na zemi, jmenoval se Petr Jurčka. Mladý kaplan ho objevil, dal mu teplou stravu a navštěvoval ho. (Tento muž chodil pod okny a prosil něco od jídla.) Když jsme přišli na faru na schůzku říká kaplan: "Dnes změním program, půjdeme navštívit jednoho našeho bratra." Vzal dvě nové pokrývky a slavník, který jsme pořádně vypali slámou. Šlo nás hodně, ale nevěděli jsme kam, až přijdeme k tuláku Petrovi. Byla tmavá noc, v místnosti blikotala lampička. Místnost se vyčistila, spával na zemi. Tu noc chudák po dlouhé době spal na slavníku, přikrytý pokrývkou.

Ve frontu Otec Dvorák navštěvoval raněně a uděloval svátosti i když šlo o život. Po frontě chodil k němu pro útěchu ruští i ramantní vojáci.

Po válce v r. 1945 byl P. Jos. Dvorák z Blatnice odvolán do pohraničí. Vrbna pod Pradibodem. Obdival si z Blatnice skřít, stůl, postel a křeslo, znak jeho Mistra. Zase byl večer, když jsem ho doprovázel na nádraží. Na hlavní křižovatce k Veselí mihla se postava. Tulák Petr: "Velebný pane, kam jdete?" Kněz mu řekl o novém působení. Tulák Petr dí: "Tady mám od Vás růžence, co jste mně kdysi dal, budu se za Vás modlit." Libal knězi ruce a hlasitě plakal. Při loučení dí mladý kaplan a v očích se leskly slzy. Vidíš Josefe, rozloučil jsem se i s Petrem. Tulák Petr slibu dostal, jeho modlitba provází Otce Dvoráka celý život těžkých žiati. Dnes žije jako 81 r. starý v Mor. Pisku stále věrný svému Mistru, slouží liturgi - zpovídá a podává Eucharistii.

Petr Křeháček 1946-1948 poměrně mladý kněz, jezdil na motorce Jawa 250 do Blatnický, sloužil mše sv. a vyučoval náh.

I když v Blatnici působil kaplan P. Čechmánek, tento kaplan byl jako pív Blatnici, ale léčil se na tuberkulózu a Blatnicka byla zdravější a měl klid - doplňovali se a zastupovali, když některý musel odjet z farnosti. P. Čechmánek rodák z Huštěnovic, vzácný kněz, vych. Otcem Šuránkem, dobrý kazatel a výborný zpovědník, dokázal podchytit mládež, celý život vzorný kněz, pohřben v Sudoměřicích. P. Petr pracoval s mládeží v Orle na faze knihovna pro děti a mládež, besidky a divadla. Za dva roky působení pořídil nové zvony, které byly triumfálně vezeny obcí dvoouspřežením bílých koní k slavnostnímu svěcení ke kostelu a ještě téhož dne se na ně vyzvánělo.

Byl přeložen do Myslebovic u Zlína a na jeho místo nastoupil jeho starší bratr P. František Křeháček r. 1948-1958. Bylo mu asi 64 r. když do Blatnice přišel. Byl to typ kněze důstojný, zvláště když nesl eucharistii nemocnému. Před ním nesl kostelník lucernu a zvonil občas zvonkem, šel obyčejně v podvečer, lidé na návsi poklekali, vše vypadalo tajemně. Podporoval pěvecký sbor, přebudoval kostel i kapli sv. Antonína (malba sochy), pořídil novou Křížovou cestu a nový oltární obraz sv. Ondřeje od akadem. malíře, žaka pražského Dítěte.

Za jeho působení byla nadstavěna věž do podoby lucerny. Vyžadoval od dětí a farníků disciplínu. Kostelníci za jeho působení byli pan Vašíček (železničář v. v.) a pan Jan Kárlík ve Vrbovém (pohřben ve Vrbovci).

Jeho činnost v Blatnici mu otrávil několik oběmů, kteří nemocnému knězi (chronický záneť průdušek) vyčítali, že odjel na 14 dní na dovolenou na Javořině či do Tater polibit hlasivky a musel ho zastoupit kaplan P. Čechmánek. Oba tyto bratři Křeháčkové pocházeli z Březové pod Lopeníkem. Na faze jim dělala hospodyně matka, když zemřela, tak se stídaly dvě nemocné sestry. Strava skrovná, tak jak se žilo na Kopanicích. Otrávený a neuznaný odchází do Kostelan, kde asi za 14 dní podlehl srdečnímu záchvatu při mši sv. Varhanika mu dělal umělec na varh. P. Jaromyl z Uh. Ostrohu. Při převozu jeho estatků zastavil pohřební vůz před blatnickou farou a velké množství věřících se přišlo rozloučit se svým bývalým farářem. Za farnost promluvil jeho nástupce P. Jan Čechal, který mimo jiné řekl, že v Blatnici nechal své nervy. Z Blatnice na Březovou ho doprovodili 2 autobusy věřících.

Pokračování příště

Josef Bogar

MLÁDEŽI NA PRÁZDNINY — JAK VYUŽÍT ČAS

Promítal se film: Zázrak květů. Byl vyroben v hadenské továrně na hnojiva. Měl se jím znázornit účinek různých hnojiv na růst rostlin. Vývoj, který ve skutečnosti trval den a noc, objevil se na plátně za dobu jedné vteřiny. Dívák mohl vidět růst trávy. Mohl vidět jak ze země vyráží klíček, jak se vyvíjejí listy a květy různých bylin: prvosenek, lilii, šelků, orchideí. Nejsvět překvapovalo, že rostliny byly v ustavičném pohybu i listy se vlnily v rytmu podobném bujícím křídélům. Bylo patrné, jak rostlina každým okamžikem překonává sebe sama, jak usiluje výš a dál, nezastavuje se, dokud nedosáhne cíle: květu a plodu.

A to vše je možno chápat jako podobnost: i člověk se tak musí vyvíjet. Život je pohyb a vývoj, slovem růst. A to znamená ustavičně překonávat sebe, neustrnout, nezastavit se, nezakmést, nezmačkomyslňt.

A život je zápas: ty rostliny se svíjely, stačely, vzpínaly, šílily, jakoby s někým bojovaly: samy se sebou bojovaly, se svou nedokonalostí, nehotovostí, neúplností a slabostí.

Zázrak květů je poučný ještě v jiném smyslu. Cílem semene je vzklíčení. Cílem klíčení je růst. Cílem vzrůstu je květ. Cílem květu je plod. Nic nemá cíl v sobě samém. Cíl je vždy nad námi. Nejvýchovnější heslo ve výchově je: Excebiat! Vyš! Musíme být maximalisty — dávat si vysoké cíle!

Milí mládí přátelé, končí pomalu školní rok — pro některé je to ukončení první etapy. Brzy dostanete vysvědčení — a už jste se rozhodli mnozí, nebo bylo rozhodnuto, jakým směrem se bude ubírat vaše etapa druhá. To vysvědčení se nazývalo ve studentské hantýřce všelijak: nevim, jak vy je nyní nazýváte — ale říkalo se mu — humory, příšerný večerník, národní cedule aj. Vy-

svědčení je výslednicí žákova vědění, ale také jiných věcí: šťastných a nešťastných náhod, podvůdků, špatných a dobrých nálad, dobré a nedobré pověsti, snad i přimluv, domluv a pomluv, úsudků, předsovků, hodnocení absolutního a relativního, slovem — vysvědčení je lidská, příliš lidská věc! Na vysvědčení jsou známky zasloužené i nezasloužené, pěkné i méně pěkné. Ale to není nejdůležitější. Hleďte vždycky, abyste měli pěkné známky u Bohu — na tom záleží vše!

Ten školní rok pomalu uběhl jak voda — ale nebyl to čas neuzitečný — Říká se, že život žáka, studenta ve zkratce zní: do školy prr, ve škole brr, ze školy fir, na hřiště hir, večer nad knihou chr. To je jisté nadsázka — ten rok vám dal hodně darů a milostí, za které je třeba poděkovat — v první řadě Bohu, za všechno to dobré, krásné, za ty milosti, které jste snad kolikrát ani nevnímali, ale i za ty nepříjemné věci, zklamání i to patří k růstu člověka a utváření jeho charakteru. Studenti dostali jednou téma domácí úlohy: Jen ten je šťasten, kdo v mládí byl mlád. — z této krásné sentence neměli žáci moc velkou radost, protože to uvažování o životě jim nejde moc k duhu. Snažili se většinou napsat něco moc vážného, libivého, ušlechtilého — vždyť do úloh se většinou pravda nepíše, aspoň do těch úvah o životě ne. Kdo v mládí byl mlád, dobře ví, že mládí není jen dobou slunné pohody, nýbrž dobou těžkých nejistot, zápasů, tápání, práce a zklamání. Kdo v mládí byl mlád, trpěl a bojoval. V kontradikcích, rozporech a bojích zrál a formoval se jeho charakter.

Základní věc v sebevýchově: poznat sebe, zpytovat svědomí. Co je ti platno, když znáš poslušnost Přemyslovců, ato-

movou váhu pyků, rozdíl mezi kyselínami a zásadami, když neznáš sám sebe? Čtyři body pro denní zpytování svědomí — a to platí i o prázdninách: 1. — Jednal si v něčem proti svému svědomí? Když ano, co toho bylo přičinou? 2. — Jak jsi konal své povinnosti? Poctivě, ledabyle, s nechuť? 3. — Jak si se choval ke svým bližním — nejbližším, k rodičům, sourozencům? 4. — Jaké byly tvoje nálady a duševní stavy? — tuto je velmi důležitý bod — špatně se někdy chováme k druhým, špatně konáme své povinnosti, protože máme špatné nálady — je třeba naučit se bdít nad svými náladami — dbát, aby bylo vždy dobré počasí v duši! Upřímná odpověď na tyto otázky je základem sebevýchovy!

Mladý člověk bývá zpočátku pln dobré vůle a horlivosti. Ale když nevidí hned výsledků, ochabne a vzdává se dalšího úsilí sebevýchovného. Jednoho krásného prázdninového dne se vydali dva studenti v Tatrách, aby vystoupili k Pětišpišským plesům — k Terryho chatě. Nebyla to moc těžká túra, ale mládenci byli z níž a nebyli zvyklí na hory. Se zpěvem vykročili a předběhli staršího turistu, který měl patrně stejný cíl jako oni. Ale krádeř pomalu, rozvážným krokem — jako hlemýžď — mysleli si boží. Když se ohlédli po půl hodině, viděli, že turista je daleko za nimi a hnali se ještě víc. Každou půlhodinu si dali pěti minutový odpočinek a pak zase rychle vzhůru. Později však již usedali každou čtvrt hodinu na "půl hodiny". S když seděli v polehnutí u malého vodopádu — hle, najednou se objevil hlemýžďí muž a přešel kolem nich a stoupal stále výš a výš menšil se, až jim zmizel v dálce. A studenti leželi na zemi vyčerpáni... přemýšlejte, milí přátelé o smyslu této příhody — to se mi stalo s mými přáteli!

A milí přátelé, ani o prázdninách nezapomínejte na modlitbu! Je jedna výška, proti které je těžko hájit naši mládež. Naše mládež se převážně moc nemodlí. Snad i proto, že modlitba se zdůrazňuje jako povinnost. Modlitba je povinnost, pravda. Člověk je bytostí závislou, mající být propájené, nevlastní a odvozené. Jeho povinností je Boha poznávat, ctít a milovat. Proto se musíme modlit. Ale modlitba není jen povinnost. Modlitba je také něco jiného. Především výsada! Výsada dítek Božích. Smíme mluvit s Bohem kdykoliv, o čemkoliv, jako dítě s otcem, jako přítel s přítelem, bez obtídnosti, od srdce. Modlitba je také umění — modlí se všechno jen sedcem, nebo srdcem

a ústy; modlitby naučené nebo své vlastní, v samotě či společně. Modlitba je potřebou duše. Je dechem, dýcháním duše. Dechem se tělo zbavuje kyslíčnicku uhlíčitého a zásobuje kyslíkem. Tak modlitbou se oprostí duše všeho, co jí tíží a posiluje se živým stykem s Bohem. A je ještě jedna příčina, proč se mládež nerada modlí - pokládá se to za slabost. Je to trochu vlivem výchovy o výbojích lidského ducha, o lidských vynálezech a pokroku. Mladé duše jsou vychovávány k jakémusi titanismu, nepotřebujícímu vykoupení. Člověk žije z práce a ne z modlitby - to je falešné evangelium moderního člověka. Ze starého

hesla - modli se a pracuj - zbyla jen ta druhá část: Pracuj! To je snížení člověka na soumaru. Modli se a pracuj! V tom je řád. Vynechá-li se "modli se", zbývá jen bezcílné "pracuj" - pachtění, dřina, otroctví, neradostnost. A je to vidět - naše mládež, přestává-li se modlit - je neradostná!

Již v obyčejném životě se klade důraz na skutečnost, ne na zdání. Na to, co člověk má v hlavě, ne na papíře, pouhý průkaz, ať jako legitimace na slovo na dráze. Za pronásledování Decia v Africe mnozí křesťané podpláceli římské úředníky, aby měli průkaz, že obětovali modlám a tak ušli

muškám. Avšak toto odsoudila církev právě tak, jako skutečné oběti před modlami. Sv. Cyprán je nazval Libellatici - cedulkáři. Měli víru na papíře, ne v srdci. Chtěli se stát křesťany, ale nebyli jimi. Křesťanství je však opravdovost, rozhodnost a čin; být, ne zdát se! A pamatujte si střed lidské bytosti není mozek, ale srdce!

Proto Bůh nevdává úspěchanost - nebýt za každou cenu u všeho... Rodičům se nikdy dost neodvděčíme za všechnu jejich lásku, péči a oběti - splácíme jim drobnými mincemi - láskou, úctou, poslušností a modlitbou za ně.

Josef Bogar

HISTORIE

PŘÍSPĚVEK K HISTORII ZANIKLÉ OBCE SMÍCHOVA U BLATNICE POD SVATÝM ANTONÍNEM

Vzpomínat na minulé, to co bylo, nebude a není, mívá často příchut' teskného elegismu, jenž věru těžce zapadá do dnešního prudkého životního tempa, jaké je v současné době u nás. Ale jak se navracet k minulosti, když přítomnost je s ní spjata tolika pouty, svazky a závěry, když z přednosti a zkušenosti minula je možno čerpat poučení pro dnešek. Kdo nezná minulost, těžko porozumí přítomnosti. Tak proto vzpomínáme dnes, co se stalo před 500-ty léty, kdy zanikla obec Smíchov, ležící nedaleko Blatnice pod Svatým Antonínem a ležící současně mezi obcemi Hlukem, Ostrožskou Lhotou a Blatničkou.

První historické zprávy o Smíchovu začínají se objevovat v polovině 14. stol. Do té doby není o něm zpráv, ale nedá se předpokládat, že by osada do té doby existovala. 26. března 1371 odkázal markrabě Jan ve třetím a posledním testamente svému synu Janu Soběslavu, Starou Blatnici, Blatnici, Velkou Lhotu, Sezimov, Smíchov, Milokoš a Ostroh ze zeměpanského majetku se vším příslušenstvím. Jan Soběslav si ponechal panství ostrožské s uvedenými vesnicemi i při porovnání mezi bratřimi r. 1376.

Cisář Karel IV. sevaluje toto rozdělení markrabského majetku již 12. května 1371. Druhá zmínka o Smíchovu je v souvislosti s placením mostního městu Uherskému Hradišti. Roku 1372 platili, jak se ve zprávě uvádí, již od pradáвна mostně Uherskému Hradišti tyto vsi:

Náležitě bráně kunovické: Hluk, Sezimov, Smíchov, Ostroh a Kvačice, k bráně staroměstské platili mostně vesnice: Ostroh,

dvoji Blatnice, vesnice řečená Sag. Tyto poslední jmenované obce úročily oběma mostům.

To jsou všechny archivní zprávy o Smíchovu a vlastně zpráva z r. 1376 je zároveň poslední zmínkou o Smíchovu. O dalším osudu Smíchova můžeme jen usuzovat. V padesátých letech 14. stol. propukl boj mezi markrabaty moravskými Joltem a Prokopem. Prokopova strana byla na ostrožsku velmi silná a jeho pulkrahl na Bzenci, Ostrohu a Uh. Brodě se svými spojenci činili v okolí velké škody.

Větší zpusošení utrpěl Smíchov válkami husitskými. Po porážce císaře Zikmunda pod Vyšehradem dochází právě na Ostrožsku k čilejším akcím. Po českém vzoru byl vytvořen koncem r. 142 u Nedákonic husitský tábor, kde se soustředil lid s okolních obcí nepochybně také Smíchova a tvořil jádro tábora. V lednu 1421 zahájili moravští husité bojové akce proti klášteru velehradskému, brzy nato proti klášterům všim Boršicím a Polešovicím, kde zbořili kostel a velké stavební kvádry odvezli do Ostrohu na opevnění. Dále zničili augustiánské proboštství sv. Klimenta u Osvětiman, dále došli Uherského Brodu a Kyjova. Tato činnost moravských husitů byla Zikmundovi velkou překážkou v jeho plánech, proto jeho úslí směřovalo k tomu, aby vojenskou mocí zničil moravský tábor.

A tak na podzim 1421 shromáždil Zikmund velké vojsko u Trenčína vedené Pipou Španem z Ozory. Uherská vojska vtáhla na Moravu z nich byli zvláště obávaní Kamáni. Vesnice v celém kraji ležly popelem. Dokonalé zpusošení mělo přimět

zdejší břechnu k pokofení. Koncem října 1421 byl mostavský husitský tábor dobyt.

Jak jsme již uvedli většina obcí v okolí Ostrohu, kde se boje odehrávaly, byla spálena. Jisté byl mezi nimi i Smíchov. Ale tato pohroma způsobená husitskými válkami nebyla nejhroší. Dalšího horší byly následky bojů mezi Jifim Poděbradským a uherským králem Matyášem v letech 1468 - 1469. V těchto letech Blažej Podmanický, vojevůdce uherského krále Matyáše, odvážnými jzdami ze Skalice kofistil a zpusošíl vesnice v celém našem kraji až po Hradiště.

Král Matyáš marně dobýval v červenci 1468 města Hradiště, ačkoliv dobře opevněného Uherského Brodu dobyl 17. července 1468. U města Ostrohu bojoval znovu následujícího roku Blažej Podmanický s knížetem Viktorínem z Poděbrad, který mu odhal Ostroh a zásobil město Uherské Hradiště vytrvale věrně králi Jifimu. 24. července t. r. král Jifí bojoval u Kunovic. Tato válka byla oběma stranami úporně vedena a vyznačuje se nesmírným zpusošením hlavně z uherské strany. Padly jí za obět' mnohá města a vesnice, kolem moravskoslovenské hranice. Tehdy bylo zpusošeno mnoho vesnic v hradištském kraji a nikdy víc nebylo obnoveno 67 vesnic. Byl mezi nimi i Smíchov i když o tom nemáme písemné zprávy. Tím méně je možno se dopátrat nějakých podrobností nebo okolností, za kterých Smíchov zanikl. O tom však necháme hovořit dále archeologické zprávy a lidovou tradici.

Archeologické zprávy o Smíchově jsou doposud velmi skromné. Už v dřívějších

dobách, před 60-80 lety - hráním, kopáním nebo i na povrchu nacházely se na Nivkách, Padělešech a později i na Nadflorjáněch různé předměty, čtvercové cihly, železné součásti a různá keramika. Roku 1951 byl proveden archeologický průzkum Františkem Vyskočilem v tomto prostoru. Na svahu mezi studnou a hájkem asi na prostoru 100 x 150 m bylo nalezeno značné množství kamená spálených obalů do červena, hlavně při cestě od hájku ke studni, kde navazuje na cestu na Padělky a pod Nivky, vedoucí dále k Hluku, Ostrožské Lhotě, Blatnici a Blatničce. Současně bylo povrchovým sběrem nalezeno velké množství střepů. Byla to hrubá keramika, kterou bylo možno podle materiálu a tvarů datovat do 13. - 14. století. Tento svah, který býval obecním majetkem, byl od zániku obce Smíchova pastvinou nebo loukou a teprve v roce 1925 byl poután. Tehdy se tu vyvinulo velké množství užité keramiky a zbytky železného domácího nářadí. Na této ploše ohraničené hájkem, cestou od Hájku ke studni, cestou pod Nivkami a dnešní cestou od Nivek k Blatnici byl však rozložena jen část obce. Další část se rozkládala Nadflorjáněi, Padělešech a Nivkách, kde se rovněž našly různé zlomky keramiky.

Na svahu směrem k járu a k Nivkám bylo zjištěno 7 prohloubenin ve svahu, které působí dojem propadlých sklepů. Tehdy z. 1951 byla otázka širšího archeologic-

kého průzkumu projednána s archeologickým oddělením Zemského muzea v Brně. Průzkum měl objasnit a datovat nejen vznik a zánik osady, ale především jak v té době obyvatelé Smíchova žili, pracovali a bydleli. Ke škodě věci se však připravovaný archeologický výzkum neuskutečnil pro soustředění v té době na výzkum staroslovanských kostelů ve Starém Městě z 8-9 stol.

Lidová tradice od zániku Smíchova je velmi bohatá nejen v Blatnici, ale i v okolních obcích, Ostrožské Lhotě, Hluku a Blatničce. A nad to je, jak dále bude vyloučeno, téměř úplně stejná. Není mnoho událostí na moravském Slovensku, které by se tak živě zachovály v paměti lidu po tolika staletích od jejich uplynutí. Přičiny zániku, které jsme slyšeli od mnoha starých lidí v Blatnici, se uvádí stejně, že totiž tehdy přes zeleň končiny, poblíž Smíchova vedla cesta z Uherského Brodu, do Strážnice a dál do Vídně, dodnes zvaná "Brodská meza". Při jedné takové dopravě císařských peněz do Vídně přepadli smíchovští vojenský transport a peníze uloupili. Tato tradice je stejná i v Blatničce i v Ostrožské Lhotě. V Hluku je obdobná, až na to, že místo peněz uloupili smíchovští císařskou kořutu, kterou vezli vojáci.

Ve všech obcích lidová tradice vypravuje, že smíchovští se živili loupežemi. V Blatnici, které byl Smíchov nejbližší (asi 1,5 km) se uvádí jména smíchovjanů, kteří zánik Smíchova přebili a to Cichů a Smějsů. Tito byli v době zániku Smíchovských v horách na dřeva a tak unikli jisté smrti. Toto loupežení Smíchovských, které vyvrcholilo přepadením císařského průvodu a uloupením peněz, bylo ukončeno exekucí, kterou provedlo císařské vojsko. Obklíčilo Smíchov, aby nikdo nemohl uniknout, obec vypálilo a všechno obyvatelstvo vyvraždilo. Kdy tento zánik nastal, tradice neodává v žádné obci. Jeho poloha se shodně udává v Blatnici, v Blatničce i v Ostrožské Lhotě a to v místech, kde se dnes v Blatnici říká "U studni". V Hluku udávají polohu Smíchova od Hluku směrem k Antonínku.

Z Ostrožské Lhoty vede na Antonínský kopec cesta, které se dodnes říká "smíchovská", která pokračuje dále k bývalému Smíchovu. Jak jsme se již zmí-

nili, Smíchov ležel na trati Padělky, Nadflorjánča a Nivky se středem obce u studně. Patřily k němu praviděpodobně tyto polní tratě: Nivky, Nadflorjánča, Chmelnice, Losky, Díhňe, Krátké, část Nadhájí a některé části trati potřici dnes do katastru obce Ostrožská Lhota a Hlúk.

Dá se předpokládat, že přišlo tehdy k úpravě katastrů, všech čtyř jmenovaných obcí, vzhledem k tomu, že mezi těmito obcemi zanikly a již nikdy nebyly obnoveny dvě osady Smíchov a Sezimov. Polohu Sezimova podle topografie osad, jak jsme v předešlém uvedli, je možno situovat do prostoru ohybu smíchovské cesty, která vede ze Lhoty přes kopec sv. Antonína do Blatnice. Ostrožská Lhota bývá ve starých listinách 14. a 15. století jmenována často Sezimova Lhota. Sezimov ležel tehdy hned pod Antonínským kopcem v ohybu smíchovské cesty směrem k Hluku. Celý Antonínský kopec do poloviny minulého století se jmenoval Hradiště, byly na něm četné mohyly, z nichž některé otevřel v roce 1887 děkan Růžička. Podle moravského archeologa Červinky stával na tomto kopci ve 13. století pevný hrad.

V letech 1880 byly z části ještě viditelné pozůstatky po zaniklém Smíchovu na svahu směrem od studny k Hájkům bylo tehdy možno rozeznat rozdělení gruntu brázdami a v té době bylo tam možno vidět sládky s ovocnými stromy. Studna, ležící uprostřed osady byla zděná, hluboká asi 2 m a měla velmi silný pramen vody, tři až čtyři litry za vteřinu.

Na základě archivních a archeologických zpráv, podle provedené topografie a podle rozboru lidové tradice můžeme provést tento závěr: V prostoru U studni nachází se zaniklá osada, její jméno, jak jsme již vyvodili, bylo Smíchov. V označení jména jsou shodné historické zprávy i lidová tradice i provedení topografie starých zpráv. Velikost obce můžeme určit přibližně a to podle půdorysné situace, jak vypadá v terénu a podle velikosti v katastru. I když tento způsob je dosti nepřesný, můžeme předpokládat, že v osadě nebylo víc než 40 až 50 usedlostí a že smíchovský katastr nepřesahoval 200 ha. V Blatnici samotné bylo asi o 100 let později 133 usedlých tj. majitelů gruntů, kromě bezzemků a při tom byla největší obcí ostrožského panství. Obyvatelstvo se zabývalo zemědělstvím, jak svědčí názvy tratí, jejichž některé názvy převzali blatničané, kteří tyto tratě po zániku Smíchova při úpravě katastrů obdrželi. Některé názvy např. Chmelince by svědčily o pěstění chmele a vaření piva. Název obce

Lipa ve středě zaniklé osady Smíchov (U Studni)

se ve starých latinských listinách uvádí "Smichov" nebo "Smicho". Zánik nastal, jak ukázal archeologický povrchový průzkum, spálením osady a to nejpravděpodobněji ve válkách česko-uherských v letech 1468 – 1469.

Od roku 1376 se jméno Smichova ve starých listinách – zápisech nevyskytuje. Nevyskytuje se po tomto roku ani v zemských deskách nebo půhonných knihách nebo později v urbářích ani v jiných zprávách ze 16. stol. Není však vyloučeno, že v 16. stol. i později na místě staré osady mohlo povstat několik samot, jak o tom píše DR. František Kožík v románu "Na dolních sváta" - Tyto by byly však podchyteny v urbářích panství ostrožského z r. 1952

nebo lánových rejstřících z roku 1656-1671 ať již patřily ke kterékoliv obci.

Archeologický průzkum prokázal, že nejmladší nalezenou keramikou v prostoru Smichova možno datovat do konce 14. století, nebo začátku 15. století. Tím je také datován zánik osady. Mladší keramika ani jiné pozůstatky hmotné kultury nebyly nalezeny. Překvapuje však, že dosud nebylo objeveno pohřebiště, přestože šlo o poměrně velkou osadu a pozemky, na kterých se osada nacházela, jsou dnes obdělávány.

Osud Smichova podle archivních pramenů i lidové tradice jeví se tak zajímavý a dramatický, že by vyžadoval širšího a mnohostrannějšího zpracování. Bylo by třeba zaznamenanat znovu ve všech obcích

lidovou tradici, prostudovat další archivy, provést důkladný archeologický průzkum a topografie.

Jak již bylo uvedeno jednalo se o poměrně velkou obec, přesto se pohřebiště nenašlo. Zřejmě se vrátili obyvatelé Smichova, kteří přežili a pochovali všechny mrtvé a spoloaobčani do společného hrobu.

Podm. autora:

Nejstarší keramika, která byla nalezena a stále se nachází, byla odhadnuta odborníky z Brna na 13.-14. století. Malá část keramiky, úlomky i části džbánů jsou uloženy v Blatnici. Pokud bude zájem občanů o zhlédnutí, bude toto provedeno na některé z Galerií V. Petrátura.

František Vyskočil

JAK TOMU BÝVALO DŘÍVE NA VESNICÍCH

Ledový vítr fícel od hor a vši silou se opíral do oken nízkých chalupek, v komíně skučela meluzína a z kachlových kamen v zimě sáralo teplo.

"A neříkej, Ančo, že sa netešíš, já sa teda ani dočkat nemožu, až půjdem k muzice stejné oblečené", bylo slyšet od velkého stolu, kde seděly kamarádky Andulka a Lidka.

Samozřejmě, že se těšily, jak by ne, vždyť šly stejné růžičkové šertušky. Plně vyšívaly. Chtěly se líbit. Hlavně svým frajrum. Tak to na Moravském Slovácku odjakživa bývalo... Zima na vsi, to byla doba zabíjaček, ale také muzik, plesových bálů, vyšívalo se v každé chalupě. Děvčata se "štychovala", aby byla co nejpěknější...

A konečně tu byla vynouzená taneční zábava. Co šikovných sobahů stálo u muzikantů v šenku, v sále dřevčat jako kviti, plně obsazená "súdňá stolica" zvědavých tetiček... Přitly i obě parádnice nastrojené v nových šertuškách.

Janek, Andulčin galán, netrpělivě postával u muziky nebo s kamarády, stále však pohlížel do řad dívek... Už jí viděl. Muzikanti začali hrát svižnou polku. Právě tu jejich. Když jí spolu poslední tancili, šepťal zamířovaně: "To bude naša polka, tu nesmíš nikdy s nikým tancovat, znom se mnú," vynocoval si. "Když si připonáhlaš, tož bude," smála se mu do očí, protože bývala skoro vždy první v tanci. Teď se rychle rozběhl, aby sa připonáhlaš, ale už jen zahlédl růžový šertušek, jak se v kole zatočil, až by lo vidět pěkné divčí nohy... Vztek a žárlivost jím zalomcovaly. Proč mu to udělala, proč?

Posil u Svatého Antonínka — foto Josef Bogar

Bleskově se ocitl mezi tančícími, zatahu zbytl jejího tanečníka, pradce s ním smýkl, až ten málem upadl na zem a už laicky padaly. Muzika přestala hrát, děvčata spustila křik, nastal zmatek. "Běžte od sebe, dva kohouti," křikl kdosi, "jak se drží pod krky, sešd' sa ukřeť, chlapeci, vynešete jich z hospody, nech' sa bijú venku," radila karázně jakási tetička ze síněné stánie.

"Dočkajte, zadržte!" prúdila se Anička z řad dívek, postavila se před Janku tuďi ve tváři, zlosti i hanbou.

"Co ho takáá a ani se neďiváá, s kým tančuje, tak je to Lidka!"

Muzikanti, aby uklidnili rozevátádné hlavy temperamentních lohájků, zahráli krásný pomaň valček, zábava pokračovala, Janek furiantsky vypjal hrud' na doka, že on je páněm situace, a aby si se svou milou zase s jinou nespórtl, tančel jen s ní. "Že sme

se pobili, co na tom," myslél si brěd, "Aspoň každý ví, že mám gaňku." S tím vědomím se na ni zadíval a trskl pevně její ruku. Ale dívčím pohled bloudil kdesi jinde, ze rtů jí zmizel úsměv, stisk ruky nepřeměovala. Milostný vztah z její strany jaksi ochladl.

Také obě kamarádky si nějaký čas neměly co důvěřně říci.

lnu tuľby a přání mláďi vřly nevyjádřenou, osud to zasolil zcela jinak. Lidka oďešla až do severních Čech a tím přátelství dívek úplně skončilo. Anči zůstala v rodné dědně, Janka si nevdala...

Čas plynul. Uběhla málem tři desetiletí... V té době se každý rád vracel ve vzpomínkách do minulosti. Uskutečnilo se setkání jubilatů v rodné vesnici. Tam se také sešly po letech obě bývalé kamarádky. Při slavnostním přívítka, hudbě, písničkách,

veselém povídání všech účastníků si natly obě chvílka jen pro sebe doma u Aničky. Jejich téma hovoru se prolínalo vzpomínkami na jejich dávné přátelství. Co se spolu nazpívaly, protančily každou zábavu, chodily oblečené v kroji jako kytičky, všechno už je neměratně pryč, nic z toho nezbylo... Jen v koutě staré místnosti na zapomenutém místě zůstal stát starý vyřezávaný kostel. Pod dojmem těchto vzpomínek jej otevřely. Ovanul je pach starého dřeva a nevětraných šatů. Mezi jupkami, kordulami, šerťochy i velkými tureckými šátky byl i zařloutý růžkový šerťáček.

"Pamatuješ, vzpomínáš si," ptala se vzrušeně jedna druhé, "jak se tehdy mezi chlapeci strčila hoka a přece si žádná z nás nevdala svého frajira." řekla Anči, když zavírala kostel. A přehrádka se zavřela jako ty vzpomínky na jejich mláďi.

Marie Novotná

PRANOSTIKY NA MĚSÍC ČERVEN

- Červen studorý, sedlák krčí rameny.
  - V červnu deštivo a chladno zpěnábi rok neúrodný snadno.
  - Jaký červen, takový i prosinec.
  - Červen-li více suchý než mokry panuje, dobrým vínem naše sudy naplňuje.
  - Červen mokry a studený, bývaj' žně vřdy zkaženy.
  - Jak červen teplem záfi, takový bude i měsíc záfi.
  - Je-li červen mírný – nebude v prosinci mráz silný.
  - Co červen neďá do klasu, červenec nážne do času.
  - V červnu se ukáže, co nám dá pán Bůh na daře.
  - Pláče-li červen a neoschoe žitko, v zajčích, v koropěvích budem mít fidlo.
  - V červnu rolník ví, jaké asi bude posvičení, zda hořatě či chudě.
  - Jestli červen mokry bývá, obilí pak málo se rodívá.
  - Časno-li se v červnu broum rozývá, kalné léto potom přicházívá.
- Když svatojánská muška pěkně se leskne a svítí, bude počasí pěkné a můžete do přírody na tanec jít. Neví-li však do svatého Jana viděti, budeme v chladnu a dešti doma seďeti.

Pravod družiček Blatnic v r. 1968 při osvětě osatůká ve Vojčech

STRUČNÁ HISTORIE KATASTRU V ČESKÝCH ZEMÍCH

POKRAČOVÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA

TEREZIÁNSKO-JOSEFSKÝ KATASTR

Po smrti císaře Josefa II. zahájili stávo-
vé boj proti josefskému katastru. Josefův
nástupce Leopold II. zrušil josefský katas-
tr a patentem z 9. května 1790 zavedl opět
tereziánský katastr, avšak s výměrami ka-
tastru josefského. Zavedl opět diferencova-
nou berní politiku, znamenající odlišné
podmínky podle zařazení: pro podlénskou
půdu platilo ordinarium a pro dominikálou
půdu extraordinarium.

Tímto zásahem tedy vznikl jakýsi kři-
žence obou předchozích katastrů: tereziáns-
ko-josefský katastr. Ten platil – i s dalšími
úpravami – až do roku 1846, tedy do vyhlá-
šení stabilního katastru. Katastru, který je
právem předmětem hrůdy generací země-
měřičů.

Část II.: Stabilní katastr

Země stabilního katastru

Poloha rakouské Hle a dynastická po-
litika vedli k tomu, že říše byla jevitěm
mnoha válek, které ji hospodářsky vyčerpá-
valy. Výrazný vliv na přetvoření hospodář-
ství Evropy měly politické a hospodářské
ideje Velké francouzské revoluce. Z těchto
politicko-hospodářských podmínek vychá-
zely myšlenky na potřebu nového rakous-
kého daňového mechanismu.

Rozkazem císaře Františka I. z 21. srp-
na 1810 přešlo vypracování nového systé-
mu pro pozemkovou daň z působnosti
Dvorské kanceláře do působnosti nové
vzniklé sedmičlenné samostatné dvorské
komise, v jejímž čele byl Kristián Wurm-
ser.

Rok 1810 tedy můžeme považovat za
začátek formování myšlenky vzniku mimo-
řádného díla – stabilního katastru. Komise
pracovala vysoce koncepčně, cílevědomě,
takticky, efektivně a na vědecké bázi.

Komise začala svou práci důkladnými
přípravami a zkouškami, včetně prověrek
všech dosavadních znalostí a zkušeností.
Všechny dosavadní díla měřické zkoušky
podeřila přísnému kritickému rozboru.
Precizně si komise – v počátcích z taktic-
kých důvodů pouze pro sebe – definovala
cíl a jednotlivé etapy postupu.

Souběžně s technickou stránkou přípra-
vovala komise i stránku legislativní. Trpě-
livým vysvětlováním dosáhla postupně vy-
dání všech potřebných dílčích aktů. I když
v některých případech nesměla prozradit
jejich návaznost, aby neohrozila celkový
výsledek. Legislativní činnost vyvrcholila

v roce 1817, kdy byl vydán dne 23. prosin-
ce patent Františka I. o pozemkové daň.
Podle patentu měly být podrobeny daň
pozemkové všechny plodné plochy bez
ohledu na příslušnost pozemku k rustikálu
nebo dominikálu. Po 7 letech usilovného
snášení dospěla komise k začátku díla, je-
hož významu si sama určitě nemohla být
vědoma.

Teoretická příprava byla rovněž velmi
důkladná. První otázkou byla voľba zobra-
zovací soustavy. Na podkladě zkušeností
z Bavorska bylo zvoleno Cassiniho příčné
válčové zobrazení v Soldnerově úpravě.
Pro zmenšení zkreslení bylo území říše roz-
děleno do 7 pásů, z nichž každý tvořil sa-
mostatný souřadnicový systém. Pro Čechy
byl určen pás s počátkem v trigonometrie-
kém bodě Gusterberg v Horních Rakousích,
pro Moravu pás s počátkem v trigonometrie-
kém bodě na věži domu sv. Štěpána ve
Vídni.

Zajímavá je podatá měřička 1:2 880.
Měřičkové číslo vzniklo z požadavku, aby
čtvercová plocha v terénu o výměře jedno-
ho dolnorakouského jitra se zobrazila na
mapě jako čtvercová plocha o straně jedno-
ho palce. Jitra mělo stranu o délce 40 sáhů,
sáh se dělil na 6 stop a stopa na 12 palců.
Takže: $40 \times 6 \times 12 = 2\,880$, tedy jeden palec
v mapě se rovná 2 880 palcům v přírodě.

Po teoretické a legislativní přípravě
bylo přikročeno k zahájení měřičských pra-
cí. Komise správně respektovala koncepci
jednotnosti díla a zásadu "z velkého do
malého" a tak první fázi prací bylo vybu-
dování sítě katastrální triangulace. Práce
byly zahájeny v roce 1821 pod vedením
plukovníka Fallona z generálního štábu.

Po vybudování sítě I-III. řádu a jejím
vyrovnaní začala první etapa měření.
V jejím počátku bylo zjištění, označení
a popis hranic katastrálních obcí. Tato čin-
nost svěřila komise nejlepším
a nejzkušenějším ze svých zeměměřičů,
přestože bylo – až na výjimky využito po-
pisu a označení hranic obcí z josefského
katastru.

Další fází bylo zpočívání držebozostních
hranic. Po vykolikování a konusionalním
určení všech hranic začaly vlastní práce po-
družného měření.

Základ podružného měření tvořila troj-
úhelníková síť graficky určených bodů,
sloužících jako stanoviště stolové měřičké

metody. Detailní měření se uskutečňovala
převážně grafickým protínáním, doplně-
ným popř. měřením po obvodě, křížovými
mírami nebo buziálními měřeními. Přímou
v terénu tedy vznikala originál katastrální
mapy.

Po ukončení polních prací se mapa do-
plnila v zimním období dorýsováním hra-
nic, vypočetly se výměry, originální mapa
se pak vykorotovala a popsal. Včas se také
pamatovalo na zajištění originálu a propich-
táním byly vyhotoveny jeho kopie,
které byly vyharšeny jako originály.
K polizování tisků z kopií originálních
map se používalo litografické metody tis-
ku z vápence.

Celá ovedená náročná etapa prací trva-
la i s několikaletým přerušováním zhruba 12
let a skončila v Čechách v roce 1843, na
Moravě a ve Slezsku již v roce 1836.
V těchto zemích bylo za tu dobu zaměřeno
téměř 12 700 katastrálních obcí o výměře
zhruba 79 300 km² a téměř 15 400 000 par-
cel zobrazených na 50 000 mapových li-
stech.

Celé rozsáhlé mapové dílo si vyžádalo
veškeré skromné náklady ve výši přibližně
3 088 000 zlatých.

První krok v budování stabilního katas-
tru – zjištění správné výměry – se zdařilo.
Druhým krokem bylo vystižení určitých
dalších vlivů výnosnosti na dané ploše ne-
boli vceňování pozemků. Tato fáze je ob-
tížnější, neboť nevychází z exaktních pod-
kladů, závisí na více činitelech a je mimo-
řádně ovlivnitelná lidským faktorem. Pra-
ce na vceňování byly zahájeny v návaznosti
na postup mapování již v roce 1827. Čechy
byly celkově vceňeny až v roce 1860, tak-
že velice dlouhá doba, v jejímž průběhu se
pochoptitelně měnily i hospodářské
a společenské poměry v zemi, způsobila
značné problémy v odhadech čistých výno-
sů. Na závěr prací pak proběhla důkladná
reklamační řízení.

Kromě mapového operátu – tedy katas-
trální mapy – vznikala souběžně i písemný
operát. Podle měřičského návodu z roku
1824 obsahoval parcelní protokol pozem-
kových parcel, obecní výkaz dnahů kultur,
rejstřík držitelů a výkaz parcel, u kterých
nebyl znám držitel. K těmto částem byly
podle rozšířeného návodu z roku 1865 při-
pojeny ještě další, a to okresní a krajský
výkaz hlavních kultur, výtah z písemného

operátu pro jednotlivé držitele – pozemnostní arch a úhenné hodnoty jednotlivých držitelů.

Velký význam pro úspěšné dokončení díla měla i organizační stránka. Všechny práce byly vykonávány poměrně jednotně podle vydaných instrukcí. Dvorská komise stanovila nejenom jednorázovou hierarchii povinností od zemského hejtitele mapování až po figuranta, ale i technické vybavení měřické čety. Mimořádný důraz byl kladen na kontrolu a odpovědnost.

Vlastní měření detailních prvků prováděl pod dozorem zeměměřiče zpravidla měřický adjunkt. Zeměměřič jeho práci soustavně kontroloval a opravoval. Zeměměřič sám byl kontrolován příslušným inspektorem a závady odstraňoval na svůj náklad. Inspektor byl kontrolován krajským náměstkem hejtitele mapování, jehož povinnosti bylo nejméně třikrát v letním období zkontrolovat činnost všech podřízených inspektorů plněním opakovaným měřením v terénu. Jim zjištěné závady byly odstra-

ňovány ze dvou třetin na náklad zeměměřiče a z jedné třetiny na náklad inspektora. Všechny práce mohl nakonec kontrolovat i zemský hejtitel mapování. Rovněž závady objevené v reklamčním řízení se odstraňovaly na náklady zeměměřiče a inspektora.

Důležité bylo i personální zajištění. Všichni funkcionáři od zeměměřiče až po hejtitele měli odborný výcvik a museli se před ustanovením do funkce osvědčit výtečně nebo alespoň dobře. Měřiči pomocníci – adjunkti – byli vybíráni ze zvláště způsobilých poddůstojníků a jako figuranti působili většinou vojáci fadrové služby, tedy lidé mladí, zdraví a proto obratní. I to mělo vliv na závěrečnou kvalitu díla.

Patentem z roku 1817 byl stabilní katastr zaveden pro veškeré provincie říše, s výjimkou Uherska, Sedmihradska, Chorvatska, Slavonie, Vojvodiny a Banátu. Na dobu, než byl stabilní katastr vyhlášen, bylo nařízeno obecné provizorium pozemkové daně, založené na josefském katastru.

Mladí lidé s dospívajícím dítětem a babičkou hledají podnájem. Vaši pomoc v nouzi oceníme pomocí v domácnosti, údržbou domu a jinými pracemi. Nájemné dle dohody s možným odkoupením domku.

KONTAKT:

**Tel.: 0631 335 296
0602 851 769**

ZADÁNO ZAHŘÁDKÁŘŮM A VINAŘŮM

PRÁCE VINAŘE — MĚSÍC KVĚTEN

VINICE

Podlomek (vylamování letorostů révy vinné) je po řezu velmi důležitou prací při odělování keřů révy vinné. Vylamováním neplodných a pro řez nepotřebných letorostů zabráníme zbytečnému odčerpávání živin keřům na úkor vývinu hroznů a plodných letorostů a zároveň usnadníme ochranu proti chorobám a škůdcům a současně i lepší přístup vzduchu a slunce k hroznům.

Letorosty vylamujeme, jakmile je viditelná násuha na úrodě. Bývá to od konce května do poloviny června, když mají délku 15 až 25 cm. S touto prací počkáme, až pomine nebezpečí pozdních jarních mrazů. Protože letorosty jsou křehké, snadno je

prsty vylohníme, nebo je odstříháme i a čistí čipku zahradnickými nůžkami. Nadměrně mnozí letorosty vytvářejí odrůdy Sylvánské zelené, chrupky, Ryzlink vlašský, Tramin červený, Pinonia kócsa, Julák huser aj.

Současně a podlomek vylamujeme fazochy – zálišky. Tato práce nesmí být přehlížena, protože silný růst fazochů potlačí růst hlavního očka, odeberá mu živiny, a tím snižuje jeho plodnost.

U vyšších způsobů vedení na drátechkách je nutno vylamovat fazochy aspoň na dolní polovinu letorostů.

OCHRANA

Ničení plevelů řešíme nejlepe mecha-

nickými metodami. V případě potřeby můžeme přistoupit k ničení vzrostlých plevelů listovými herbicidy, aplikovanými herbicidními tryskami malým tlakem nebo jiným zařízením na listy plevelů.

Vytváří a jednoleté plevely odobně vůči herbicidům kořenovým ničíme Roundapem nebo Glifoskem, Glifosem. Účinnost můžeme zvýšit přidáním dusíkatých hnojiv, např. DAM-390 2 l na 100 l nebo 6 kg siranu amonného (močoviny) na 100 l roztoku.

PRÁCE VE VINNÉM SKLEPĚ

Práce ve sklepech v květnu omezuje jen na nejnnutnější dolévání, čištění a větrání. Větráme jen přes noc, aby se ve sklepech příliš neoteplilo.

PRÁCE VINAŘE — MĚSÍC ČERVEN

VINICE

Pukajícíme v nedokončeném podlome, ve vylamování fazochů a vyvažování nebo prastrkávání letorostů mezi dvojdráti. V tomto měsíci začíná období kvetení révy vinné a podle průběhu počasi trvá 6-12 dní.

Pro dobrý růst mladých vinic je přitnojíme ve druhé polovině června dusíkatým hnojivem v dávce 300 kg. ha⁻¹ (ledek, siran

amonný). Hnojivo rozdělíme do kruhu kolem keře a měřce zapravíme.

V době před květenem a po odkvetu révy vinné se může uplatnit mimokořenová či listová výživa keřů. Na mimokořenovou výživu se osvědčil Vegafor, Mikrola, Harmavit a Floran.

OCHRANA

V červnu začíná pro vinaře intenzivní ochrana vinné révy proti peronospoře, pad-

li, plísni šedé a obalečům.

Příseň révová napadá listy a květenství, které pak začínají zasychat. Zejména na květenství je důležité rozoznání peronospory od padlí vzhledem k rozdílnému sortimentu ochranných prostředků. Peronospora má bělavé porosty sporangiofor bez zápuhu, padlí má ledobílé porosty konidiofor s typickým zápachem po houbových

Težké ochrany proti těmto chorobám spočívá v chemické ochraně. Zvýšené nebezpečí peronospory hraje v období zvýšených srážek. Je třeba zahájit ochranu kontaktními fungicidy před květením a pokračovat po odkvětu v 10-14-ti denních intervalech. Systémové přípravky jsou vhodné pouze pro první dva postřiky, jejich účinnost se stářím list. plochy klesá až na úroveň běžných kontaktních přípravků. Je možné použít prostředků, které stimuluji

obrannychopnost proti infekci ještě před napadením peronosporou – např. Mikal M. Padli téžové se může za příznivých podmínek lást již od poloviny května, je velmi špatně postřehnutelné a na květenství snadno zaměnitelné s peronosporou. Chorobu podporují přísady zpevňující pletiva na bázi zinku a silně přehnojený dusíkem. Pro preventivní ochranu používáme sítě přípravky, léčebné účinky mají systémové přípravky Kubigan, Topas ve zvýšené koncentraci.

traci. Při extrémně silném napadení používáme Karathane v opakovaném postřiku.

PRÁCE VE VINNÉM SKLEPĚ

Při všech sklepních pracích se věnujeme především hygieně. Větráme opět zásadně jen přes noc. Občas celý sklep zavíme, čistíme sody a doléváme podle potřeby. Od června až do vinobraní je nejvhodnější doba k láhování vin.

PĚSTOVÁNÍ RANÝCH BRAMBOR

Biologická úprava sadby – část 3.

Při normálním počasí brambory vstávají za 4 – 6 týdnů. Pěstitel může sadbu biologicky upravit, tj. zabezpečit dobrý start do vegetace v kontrolovaných podmínkách. Sadbu může naraščit, předklíčovat, zakořeňovat, a tím značně zkrátit vegetaci na poli.

Narašování sadby je vlastně počáteční stadium klíčení probuzení hlízy. Na správně naraščených hlízách nejsou klíčky větší než 2-3 mm. S naraščováním se začíná asi 3 týdny před výsadbou.

Na chladnějším místě před mrazem neprosifeme na postřahu sláma, mchad, vlnitou lepenku nebo jinou vhodnou izolální látku proti chladu a na ni rozprosteme sadbu v tenké vrstvě do 0, 20 m. Na světlé hlízy zarostou a začínají rašit – vytvářejí zárodky klíčků. Na noc, kdy teploty ještě značně klesají, sadbu zakryjeme. Pokud je velmi chladno i přes den, přikryvku neseláme. Trvale zakryté hlízy však vytvářejí tenké dlouhé klíčky. Proti přikryvku přes den ponecháváme jen v nejnutnějším případě. Pro správné narašení hlíz je nezbytné světlo. Pokud se prohřejí na 8-10°C, vytvoří v průběhu 10-14 dnů vhodné zárodky klíčků. Asi v polovině tohoto období, nepodaří devátý den, hlízy opatrně převrátíme. Pokud denní teploty příliš stoupají, je nut-

ně řádně větrat a sadbu vystavíme na intenzivní denní světlo. Asi 5 dnů před výsadbou je nutno sadbu otužovat větráním a vynášením na denní světlo.

Předklíčování je usměrňovací proces klíčení teplotou a světlem. Trvá asi 4-6 týdnů. Začátek předklíčování je závislý na předpokládaném termínu výsadby.

- Na volný záhon (pole) se rané brambory vysazují podle obilí do poloviny dubna. V tomto případě předklíčujeme do konce února.

K předklíčování jsou nejvhodnější hlízy velikosti šepičko vejce (50-80 g). Uložíme je na štětky (platanky) tak, aby korunková část hlízy směřovala nahoru. Takto připravená sadba se uloží již na zimu, potom ji ve vhodné době přemístíme na světlé vzdušné místo k předklíčování. Průměrná teplota při předklíčování je 9-11°C. Nižší průběh teploty předklíčování brzdí, vyšší urychluje. Při průměrné teplotě 10-12°C předklíčujeme 6 týdnů, při teplotě 15°C pouze 4 týdny. V době předklíčování nesmí teplota překročit hranici 18°C!

Brambory při předklíčování vyžadují i dostatečnou vlhkost vzduchu (75-90%). Udržujeme ji tak, že občas podlahu poleváme nebo hlízy pokropíme vodou.

Při předklíčování jsou největší požadavky na světlo. Hlízy umístíme na světlé místo tak, aby na každou hlízu rovnoměrně dopadalo rozptýlené světlo. Je nepodstatné, zda jsou hlízy vystavěny dennímu nebo umělému světlu. Brambory lze předklíčovat i na polích nebo v plastových pytlích.

K dalšímu urychlení vegetačního období může přispět **zakořeňování předklíčovaných hlíz**. Asi 7-10 dnů před vysazením oddělíme předklíčované hlízy v lince papírovými pásky a zlehka je zasypeme tenkou, asi 10 mm vrstvou průměrně vlhké rašeliny, pilin nebo písku, popř. písku smíchaného s dobrým kompostem. Použitý substrát udržujeme i nadále průměrně vlhký.

Otužování sadby je přípravou na teplotní podmínky v půdě. Aby rostlina neutrpěla teplotní šok, asi 5 dnů před výsadbou silně větráme a snažíme se, aby teplota ve skladovacím prostoru se snížila na 8°C.

Moření sadby je jedním ze způsobů ničení choroboplodných zárodků, které se nacházejí na povrchu hlízy. Moření je účinné proti kofenomorce a fusariózám. Na moření bramborové sadby se používají přípravky na bázi mankozebu nebo tiabendazolu.

Pokračování příště.

KVĚTINY PRO VÝSADBU BALKÓNŮ, TERAS A ZAHRAD

3. část (pokračování z minulého čísla)

PŘEVISLÉ MUŠKÁTÝ PLNOKVĚTÉ

Pro tyto muškáty doporučujeme stonově chráněné před větrem a pokud to jde, tak i před deštěm. Slunce vyžadují co nejvíce. Odkvetlé květy musíme odstraňovat, poněvadž vytvářejí saché a nepěkné shluky. Způsob výsadby a pěstování je stejný jako u muškátů s květem jednoduchým. Při správném pěstování vytvoří krásný převis,

ale méně kvetou. Tyto muškáty mají širokou řadu barev.

Převíslé muškáty se snadno množí. V druhé polovině srpna napečeme řízky dlouhé asi 10 cm. Odstraníme spodní list a palček, potom seřizujeme těsně pod kolínkem. Řeznou ránu necháme asi tři hodiny zaschnout a pak sázneme do řízného píska. Do květinového truhlíku z umělé hmo-

ty 50 cm dlouhého nasázneme 30 řízků. Zakořeňené řízky pěstujeme v píska až do výsadby, t. j. do 15. března.

PŘEVISLÁ VERBENA "CLEOPATRA"

Tato převislá květina se zatím u nás nerozšířila proto, že zákazníci, kteří kupují sazenice, nedostanou žádné informace, jak by se měli o tuto květinu starat.

Trvale kvetoucí převislá verbena "Cleopatra" se týčí nad květinové truhlíky a visí dolů, jako skutečná květinová zeď zářivých růžově karminových květů. Daří se jí jak na plném slunci, tak i ve stínu. Trvalý déšť ani vítr jí neškodí, je velmi odolná vůči počasi. Není třeba odstraňovat suché květy, verbena se čítí sama. Kvete po celé léto až do podzimu ve velkém množství květů.

Sazenice by měly být do 15. dubna vysazeny. Květinový truhlík musíme mít dostatečně velký a pod ním musí být miska. Do 80 cm dlouhého truhlíku vysadíme 10-15 sazenic. Sazenice vysazíme tím způsobem, jako jsme popsali výsadbu muškátů s tím rozdílem, že výhonky přichytíme těsně k povrchu země háčky.

Přihnojujeme 2x týdně hnojivem Harmavit.

Po sezóně nážkami odstříháme převis, obereme suché listy a uložíme k přezimování. K přezimování doporučujeme prosklenou verandu nebo umístění na

okně v chladné místnosti, v žádném případě ve sklepě nebo tmavé místnosti. Zemiinu udržujeme vlhkou. V měsíci dubnu opatrně vyklápíme z květinového truhlíku prokosený bal. Nožem bal rozkrájíme na několik částí a přesadíme do většího kontejneru. Tuto práci doporučujeme zkušenějším zahrádkářům. Pokud zůstane nepřesažená, musí se v letních měsících dobře přihnojovat.

P. V.

DŮM PÍLE A POŘÁDKU

— část první —

Takovým nápisem je označena malá stavba v zahradě, která je domovem mých včelíček. Nevím, jak přílehavěji a pravdivěji by bylo možno označit každý včelín. Slova: "Je pilný jak včelíčka," pro přirovnání píce člověka, nebyla vybrána jen náhodou, a pořádek, který bez jakýchkoliv psaných regulí panuje ve včelině, zasluhuje obdiv a následování v jiných, hlavně lidských společnostech.

Včelařem jsem se stal před 30 roky, kdy můj tchán, zapálený včelař, náhle zemřel. Zůstalo 6 úlů. Babička věděla, co to pro ni znamená. Jestli ji jedna včelka píchla třeba do malíčku, během 2 dní jí opuchla oční víčka a ona další 2 dny neviděla. Přítel kategoricky imperativ: "Jestli si ty včely hned neodvezet, hned je zapálím." Věděl jsem, že vzhledem k její alergii je to myšleno se vši vážností. Tak jsem včely v zimě odvezl do našeho domu. Zkušenosti – nic moc. Tchánovi jsem jen přes prázdničky pomáhal točit med. Hlubší systém života včely jsem musel získávat z literatury. Zvláštní alergii

netrpím, tak včelařím s menším nebo větším úspěchem dodnes.

Ve stručnosti bych chtěl podat jen několik informací těm, kdo budou mít dosti odvahy nahradit ty, dneska většinou přestálé včelaře, aby nedošlo ke katastrofickému úbytku včelstev se všemi dalšími důsledky. Nejde jen o med. Ten by se snad mohl dovézt. Ale nelze dovézt ten statistický počet včel – opylovaček.

Včela patří mezi hmyz blanokřídlý. Tělo její se skládá z hlavy, trupu a zadečku. Na hlavě po straně má 2 velké oči složené z velkého množství malých oček, na temeni 3 malá jednoduchá očka, zdroj orientace v úlu, v předu 2 tykadla a konečně ústní ústrojí. Na hrudi má 2 páry blanitých křídel, pod hrudí 3 páry číhankovaných nohou. Zadeček včely je rozčlankován na 7 prstenců, jimi dýchá. Zakončením je žihadlo.

Včelařství bylo známo už ve starém Římě. Ve své knize Georgikon píše slavný básník Vergilius, že med je dar bohů. Původní přibytky včel byly různé dutiny stro-

má – brně, padlých nebo stojatých. Z těchto primitivních úlů se vyvinuly později úly umělé, přenosné, umístěvané poblíž lidských obydlí, jakési bedny, často rozkladné. V dnešní době je více typů úlů, každý typ má mnohé výhody, ale i nedostatky. Je věcí včelaře, jaký typ pro dané prostředí si vybere. Každý typ v čelní stěně má leták, kam včely při doletu přistávají a odlétají, pak otvor – česno, který je vchodem pro včely.

Včelí společenství se skládá ze 3 druhů těchto obyvatel. Naprostou převahu mají dělnice, menší množství jsou trubci a celé toto společenství řídí matka či královna.

Dělnice vykonávají všechny práce v úlu. Stráží česno před zlodějky, zásobují včely vodou, vynášejí uhynulé včely, zahřívají úl, nosí pyl a sladinu a mladé dělnice vyživují matku a přebírají od včel z venku přinesený nektar a ukládají do buněk. Trubci jsou proti dělnicím větší, nemají žihadlo. Jejich posláním je oplodnění mladé matky. Koncem srpna se jich včely snaží zbavit jako přebytečných jedlíků. Hlavním úkolem matky je stále klást vajíčka. Proto jí musí mladušky trvale krmít včelí kašičkou. Vývoj včely – dělnice trvá 21 dní. 3 dny jsou ve stavu vajíčka denně se otáčejícího, dalších 6 dní ve formě larvy a 12 dní ve stavu kukly. Ze zakuklení se mladé včelky prokouší a tvoří mladušky, které krmí matku, čistí úl a tvoří vosk pro stavbu včelího díla.

Přichází-li doba snůžky (květen až srpen), nasazuje včelař medník. Zvětšuje tak prostor, aby uložený med nebránil matce v dalším kladení vajíček. Aby ale matka nepřetezla do medníku, vkládá včelař mezi plodiště, kde probíhá proces vývoje včel, tzv. královskou mřížku, jejími otvory pro-

izce dělnice, ale neprolézá matka a ani trubec. Mléčka odděluje plodnice od medníka.

Hlavní potravou včel je pyl a nektar. Pyl je bílkovinná potravina, chutí a má chuť, nektar je složkou glykosidů. V době nepohody musí včelař nedostatek nektaru doplňovat přírodním nebo umělým cukrem a medem. V přírodě je velká řada rostlin, která zstromá, jejichž květy poskytují bohatství pylu a nektaru, ale jsou i jiné také květnatci, ale tam včelka medonosná nesedne. Příkladem jsou květy lilii, tulipánů.

Jeden z hlavních padů, jímž je ovládnut život včel, je pod rozmnožovací. Přírodním příjevem tohoto padu je rojení. Příčin rojení je několik. Nevýkonná matka, nedostatek potravy, nedostatek místa v úlu nebo plný medník. Někdy je rojení pro včelaře žádoucí, někdy je jevem pro včelaře ztrátovým. Je na újmu medového výnosu, a chytit usazeného roje na stromech nebý-

vá vědy snadné. Často i velmi dobrodružné. Někdy se stane i to, že usazený roj pohrdne novým obydlím a na druhý den, večer šťastný včelař, zjistí, že úl je prázdný. Zbývá naděje většího úspěchu při dalších újmách.

Zde bych chtěl první část mého příspěvku ukončit. Zde jsem chtěl čtenáře informovat o průběhu života včel, práce i radosti včelaře v případě úspěchu z dobré roční snůžky i uspokojení z toho, že jeho včelíky pomohly opylovat velké množství ovocných stromů a přispěly k úrodě ovoce, i když většina ovocnářů si tento fakt ani neuvědomuje. Často jedovatým, neuvědomělým postříkem v době květu ovocných stromů nebo plevelejších rostlin, velmi špatně se včelaři odmění.

Už zmíněný básník P. Vergilius Maro věnoval ve svém díle "Zpěvy rolnícké" už předtím, než se začal psát náš křesťanský

letopočet, celou kapitolu, Chvála med jako nebeský dar a včelství je divadlem údivné krásy. Jeho dílo je mým svědomím jak člověk už před 2000 roky mohl nacházet štěstí a svou radost u svých včel. To mohu potvrdit i já, že je pro mě velkým potěšením, když v podvečer majového dne mohu usednout poblíž včelína, pozorovat pracovní úhly včel až do posledních hodin dne a naušavit tu vůni medu a strdí vycházející z těsen jednotlivých úlů. Při tom si vzpomínám na pamětná slova Právce Čecha, když stál na vrchole Řípu: "To je ta země vyložená opylování medem a strdím!" Možná, že on byl první včelař v naší vlasti! Vůni medu a strdí musil však znát ze své původní země odkud k nám přišel.

Bylo by smutné, kdyby na horně Říp vystoupil dnes a musel prohlásit, že "u vůně, medu a strdí" užně ubývá.

Pokračování příště

Babumil Petrator

RADY A POMOC Z LÉKÁRNY

ČESNEK

Všelák nebo mýtus?

Kvůli této rostlině se stávkovalo, pláty se jí daně a s její pomocí se zaháněly upírů. Už více než 4000 let mají lidé česnek.

Lilie, koválička a česnek jsou z botanického hlediska "příbuzní". Všechny tři rostliny mají společný pronikavý pach, typický pro čeleď liliovitých. Nenařadné bělavé kvítky česneku však nikdy nebyly tolik opěvovány jako jejich kránsí sestry – květy lilie a kováličky. Siroučky česneku však za to už od nepaměti fascinují svými účinky.

Bez česneku by nebyly pyramidy

Tradije se například, že siroučky česneku dokonce způsobily první historicky doloženou stávku. Když 360 000 dělníků pracujících na stavbě egyptských pyramid nedostal včas jídlo, a zejména, když chyběl česnek, okamžitě na znamení protestu zastavili práci. Na Sibiři si v 18. století cenili lidé česneku do té míry, že jim dokonce platili daně – muž platil 15 cibulek, žena 10 a dítě 5.

Allium sativum, jak se česnek setý vědecky nazývá, nechozí v žádném starověkém díle z oboru lékařství. Z 800 lékařských receptur v egyptském spisu zvaném Ebersův papyrus z roku 1550 před n. l. jich celkem 22 využívalo česnek. Hippokratés

velebil tuto rostlinu ve svém díle Corpus Hippocraticum z roku 400 před n. l. jako cenité léčivo.

Nektar chudých

Evropským národům je tato liliovitá rostlina, pocházející ze Střední Asie, známa už od středověku. Oblast jeho použití byla mimořádně rozsáhlá. Prole dokládá pomělní proti bolesti žaludku, radýmání, proti tasemnicím, ženicím a všem, dále při léčbě hadího uškrtání, vztekliny a kousnutí škorpiona a dokonce se používal i k vyházení moru. Lidé tak měli k dispozici cenité všelák. Česneku se proto říkalo také "nektar chudých".

Neporušený sirouček česneku je bez zápachu. Teprve při natírání se rozvine ostrý, svraskavý pach. Díky němu se česnek stal nejčastěji používaným kachyňským kořením a byly mu přisouzeny dokonce mystické síly.

V Řecku nebyly porodní báby k porodu nikdy bez česneku, aby mohly novorozenci povést jeho hlavu hned po narození na krk. To mělo děti ochránit před ubranutím. Fakt, že se různí duchové česneku bojí, je znám minimálně od doby, kdy vyšel román Bramy Stokera o hraběti Drakulovi. Upíry lze podle všeho tímto zápachem účinně vypudit.

Šťáva usmrcuje bakterie

Pa celá staletí panoval kolem této hlavy relativní klid, do té doby, než se Louis Pasteur začal vědecky zabývat jejími léčebnými účinky. V roce 1858 prokázal, že česnek má antibakteriální účinky.

Dnes víme, že jde zejména o alium a z něj se tvoří alicin, výchozí substance účinných látek v česneku, obsahujících síru. Tyto látky usmrcují bakterie a propírají česneku vlastnosti, pro které je užíván dodnes. Česnek chrání teprve před předčasným kornatěním. Zlepšuje totiž tekutost krve a podporuje prokrvení. Má též protiplísňový účinek.

Při zvýšených hodnotách cholesterolu v krvi může mít česnek příznivý vliv na organismus v rámci diety ke snížení tuku v krvi. Antiseptický účinek této léčivé rostliny, která se dnes získává výhradně ze zemědělských kultur, ustoupil ve věku moderních antibiotik poněkud do pozadí.

Jisté je, že česnek z hlediska ochrany zdraví přece jen své krásné příbuzné, lilie a koválička, zastínil.

KULTURNÍ AKCE NAŠÍ ŠKOLY

S blížícím se koncem školního roku 1998-1999 se ohlížíme a hodnotíme jeho průběh. Co přinesl dobrého a užitečného pro žáky, co se podařilo a v čem budeme pokračovat i v příštích letech.

V kulturní oblasti pomohly při formování estetického vnímání žáků návštěvy divadelních a filmových představení. Nadšenou odezvu vyvolala Charliho teta ve Žlíně a stejně tak pohádkové představení Čáry, máry v Uherském Hradišti přispělo ke sváteční náladě. Hudebně založené žáky potěšil koncert dechového kvinteta, který si vyslechli v sále kulturního domu. Seznámili se formou pohádkových příběhů nejen se skladbami, ale i s jednotlivými hudebními nástroji.

Ve filmovém představení *Sám doma* ve Veselí nad Moravou ovlivnil sympatický hrdina Kevin mnohé žáky k větší samostatnosti a vynalézavosti.

Předvánoční období se neslo v duchu příprav na vánoční besídky. Všechny třídy se snažily o co nejlepší program, ve kterém se nejčastěji objevovaly koledy a různé vánoční scénky.

Pásmo biblických výjevů v kostýmech předvedl divadelní kroužek pod vedením Anny Křivákové. Paní Anna Křiváková vyvíjí velkou snahu při udržování lidových tradic a místních zvyklostí. Z její iniciativy chodí žáci 1. stupně už několikrát rok pšit Morenu a vítat Vesnu, otvírají studánky a nacvičují sedlácké a jiné tance.

Významnou událostí v životě školy i blatnické veřejnosti se stal ples SRPŠ, na kterém taneční páry z 8. a 9. tříd předved-

ly své umění. Představení, které nacvičovali p. uč. Bachanová a p. uč. Švábová, se líbilo nejen rodičům a prarodičům, ale slovy uznání nešetřil nikdo z přítomných.

Paní uč. Švábová vede také pěvecký kroužek, kde si žáci mohou uplatnit své hudební vlohy. O jeho úspěšné činnosti svědčí účast na mnoha společenských událostech v obci.

Zpívali k zahájení výstavy obrazů v galerii, na vánoční i velikonoční mši v kostele a při jiných příležitostech. V oblastní soutěži country písní Dětská porta ve Žďánicích obsadili dvě 1. místa. V kategorii sólových zpěváků to byla žákyně 6. třídy Pavla Švábová a v duetech zvítězili sourozenci Tomáš a Jan Blahynkovi.

Jan Blahynka, žák 5. třídy, se navíc stará i o kulturní využití přestávek. Jistě s tím má hodně práce, protože si doma připravuje vhodné skladby, které potom 3x týdně pouští do školního rozhlasu. Přispívá tím k většímu uvolnění žáků a radostnější atmosféře ve třídách.

K pěknému průběhu oslav Dne matek přispějí manželé Okénkovi. Pan uč. Okénka vyučuje na naší škole hře na flétnu a jeho malí světenci svým prvním vystoupením rozlaskali přítomné. Také krojované taneční vystoupení mladších žáků a vtipné scénky hereckých talentů – Lenky Petrátorové, Nadi Bachanové, Karolíny Kusákové, Miroslava Kunovjánka a Petra Jelénka – se velice líbily.

Literárně a výtvarně nadané žáky sdružuje kolem časopisu *Školníček* paní uč. Drechslová. Tady mohou uplatnit své prv-

ní literární pokusy. Nejlepší práce výtvarného a keramického kroužku byly vystaveny i pro veřejnost v místní galerii a nyní jsou součástí výzdoby školy.

V soutěži Bible a my, kterou připravovali paní uč. Mičková a pan farář Gregor z Kotynia, postoupili do okresního kola Marie a Martin Matuškoví z Blatnický. Martin Matuška obsadil 1. místo a postupuje do regionálního kola, které se bude konat v červnu.

A co nás ještě čeká?

Představení Slováckého divadla v sále kulturního domu, beseda s panem Laškem, přemodifikovanou kanálu La Manche, oslava Dne dětí na hřišti a na Antonínku, školní výlety, dvoudenní setkání zpěváků a pěveckých kroužků v Čejkovicih.

Na závěr školního roku se uskuteční akce SRPŠ a místních "kovbojů z Okawanga" – bratrů Židlíkových, kteří připravují to, co mají děti nejraději – hry a soutěže.

Nejsou tu vyjmenovány všechny aktivity školy. Důležité ale je, že se žáci ochotně zapojují do různých oblastí této kulturní sféry a že všechny, děti i ty, kteří s nimi pracují, nacvičují a často oběhují svůj volný čas, spojuje radost z dosažených výsledků.

Chceme touto cestou poděkovat všem těm, kteří s mládeží pracují a kterým největší odměnou bývá dětský úsměv a rozzářené oči.

Vedení školy

KDO SE BOJÍ, NESMÍ DO LEŠA ANI NA VODU

Odpočinek na Vltavě na loňském vodáckém táboře

Turistický kroužek při SRPŠ ZŠ Blatnice pod Sv. Ant. už pracuje druhým rokem. Nechceme bilancovat a seznámit Vás se suchým výčtem akcí, které jsme uskutečnili, ale chceme se podívat do budoucnosti.

O prázdninách uskutečníme vodácký putovní tábor na řece Berounce, který se stane vyvrcholením činnosti ve školním roce 1998/99 a při této příležitosti navštíví významné kulturní památky, které poblíž řeky leží a také hlavní město Prahu. Děti se na tento tábor připravují celý rok, vodáckými tréninky, turistickými pochody, plaváním v krytém bazénu ve Bzeneci.

Samozřejmě bez spolupráce s dalšími nadšenci, jako jsou manželé Blahynkovi, manželé Matušíkovi, pan Jaroslav Maňásek, paní Hříbálková, Ondroučková a pan Míček, by se všechny akce velmi těžce uskutečňovaly a jsou mezi nás zváni další děti a dospělí, kteří mají zájem o jakoukoliv formu turistiky.

Ale zase se obrátíme do budoucnosti. Po vodáckém táboře chceme na podzim připravit vodácký sjezd řeky Svitavy, na podzimní

prázdniny připravit pro děti i rodiče zájezd do Paříže a dále pokračovat ve vycházkách do přírody a plavání v krytém bazénu. V zimě, pokud budou dobré sněhové podmínky, uskutečnit výlet na běžkách a protože v roce 2000 budou jarní prázdniny na našem okrese již druhý týden v únoru, tak chceme pro děti i rodiče připravit zimní pobyt v sdílaném z horských středisek s lyžováním. Na jaře pak pokračovat v turistických vycházkách a vodáckých vy-

jíždkách s vyvrcholením o prázdninách při sjezdu Slovenských tek.

Na tuto činnost si chceme také přivydělat, jak sběrem léčivých bylin, tak odpadových surovin.

Věříme, že i obecni zastupitelstvo nám pomůže naše plány realizovat a naši činnost podporovat.

Petr ANTONIS - vedoucí kroužku

UKÁZKA Z ČASOPISU "ŠKOLNÍČEK"

Recitační soutěž pro žáky 1. stupně

Hrabův, Seifert, Sládek, Čapok, ale i další rvačtá jména spisovatelů zazněla na 1. recitační soutěži naší školy, které se zúčastnili žáci 1. stupně. Soutěž se konala 16.2.1999 na 1. stupni. Měla velmi poetickou atmosféru. Žáci si připravili velmi poutavý a pročitelný přednes. Před vystoupením byli žáci nervózní a paní učitelky měly mnoho práce s uklidněním rozhoupeného davu dětí. Aby se setřásla třesma a děti se utíhly, přednesla p. učitelka Hendrychová básně od J. W. Goetha - Lorelei. Po projevu paní učitelky nastoupili žáci 1. třídy. Přednesli pásmo básní. Dále přednářela 2. třída a 3. třída. Jako poslední nastoupili žáci 4. třídy, nejtardi s vynikajícím přednesem. Získali největší obdiv, pozornost a potlesk od diváků. Jejich profesionální chování bylo až udivující. Nakonec se objevila opět paní učitelka Hendrychová, aby ukončila soutěž básní, kterou recitovala společně se všemi žáky. Každý žáček byl odměněn potleskem a pochvalou p. učitelky. Výsledky soutěže byly oznámeny v rozhlase, kde podle nás vybrali úplně všichni.

Další kolo recitační soutěže i s účastí žáků z okolních škol se uskutečnilo 9. března v odpoledních hodinách.

Ale teď opravdu máme tu vítěze:

I. třídy I. místo Stránská Blanka

II. místo Těthalová Michaelka

III. místo Nuděčka Jan

2. třídy I. místo Minaříková Denisa

II. místo Žufan Marek a Knápek Martin

III. místo Němečková Aneta a Váňková Petra

3. třídy I. místo Šafínková Lucie a Žagdíková Markéta

II. místo Vačková Lenka

III. místo Peroutka Ondřej a Šimčíková Iveta

4. třídy I. místo Poláková Petra

II. místo Čih František

III. místo Škalská Marcela

Všim zúčastněnými děkujeme a vítězům blahopřejeme.

Co odhalila skrytá kamera

Dokážeme si vážit nových věcí? Dokážeme je zachovat pro další generace? Můžeme tučit vše, co je nové a není naše? Na tyto otázky bychom si měli odpovědět všichni a chce na ně odpovídat i naše skrytá kamera.

Již každý z nás je rád obklopen čerstvými a novými věcmi. Jednou z nich jsou i nové a moderní záchody. Ale jak dlouho vydrží jako nové? To je otázka, kterou by si měli uvědomit i naši žáci. Máme mezi sebou takové spolužáky, kteří vylévají mýdlo do umývadla a nahrazují ho vodou, rozhazují a schovávají toaletní papír a vymýšlí další nevhodné činy.

Ale pozor! Kdo si myslí, že nemůže být přistážen, je na omylu. Od této chvíle je na WC dole i nahore zavedena skrytá kamera, která vlnky odhalí a my je zveřejníme na nástěnce s 1. patře, budou-li se i nadále chovat tak nerozumně.

Takže mějte na paměti: Kdo chce kam, pomůže mu tam!

Bacil

*Leze bacil, leze stíny,
přes židli i přes houčtiny.*

*Přes houčtiny mučení,
mučení jako je ulení.*

*Škafní bacil, ten je prima,
nepotká nás žádná rýma.*

*Je to bacil rádio
a velký má studio*

*Sefuje mu DJ Monza,
křep co slyší úsměv bonza.*

*Hraje nám hity k poslechu,
v rádiu dělá nepřechu.*

*Naše rádio bacil dostalo za cíl,
být nejlepší bacil.*

*Chcete-li mu naslouchat,
musíte DJ poslouchat.*

*Dejte i mu najavo,
zda milujete ho.*

*Sdílejte mu i do uší,
jak s vámi hity zatolí.*

VÝSTAVA ŽIVOT A DÍLO P. ŠURÁNKA

Od začátku veřejného působení motta ThDr. Antonína Šuránka na Sv. Antonínku letos uplyne 60 let. Z podoby členů Matice svatantonínské z obcí ležících pod kopcem Sv. Antonína, tj. Blatnice, Blatničky a Ostrožské Lhoty, se toto výročí připomene výstavou Život a dílo P. Šuránka. Tato výstava, která bude instalována v Blatnici pod Sv. Ant. v budově Obecního úřadu, bude otevřena týden a sice od neděle 12. září 1999 do další neděle.

Při slavnostním zahájení promluví některý z posledních studentů – bobolovců P. Šuránka, k nimž patří mimo jiné všichni tři moravští biskupové. Spojené mládežnické školy z Ostrožské Lhoty a Blatnice zapívají duchovní písně, jejichž texty složil

P. Šuránek. Průvodci výstavou budou střídaně pánové Josef Bogár, Slavomír Budaf, Štěpán Valíček a další strážci kaple Sv. Antonína.

Přestože pořadatelé již nahromádili dostatek obrazových a písemných dokumentů, uvítali by, kdyby se našli obdané osobní zápůjčky fotografie a P. Šuránkem používané předměty a předali je J. Bogárovi č. 8.

Zmíněná putovní výstava je v Blatnici první. Po ní bude v říjnu následovat už druhé vyřazená výstava v kněžském semináři v Olomouci. Chápejí ji připomenout povolání P. Šuránka (po teprve tříletém kaplanovství) na zodpovědné místo spirituála v semináři. Velký zájem o výstavu mají také

v Ludčetičích, čili v místě jeho posledního a když jen omezeného a střeženého kněžského působení. Při zahájení této, v pořadí již třetí výstavy bude odhalen akademickým malířem namalovaný obraz P. Šuránka.

Výhledově (po postavení poutního domu) se uvažuje se stálou expozicí P. Šuránka na Sv. Antonínku. Základ této expozice by měla tvořit tato putovní výstava.

Většinu vystavených knih, které napsal P. Šuránek a které byly napsány o něm, i audiokazety s jeho kázáními na Blatnické hoře, bude možno na výstavě zakoupit.

-ma-

SPORT

FOTBALISTÉ MAJÍ O NÁSTUPCE POSTARÁNO

Kdo z nezavácených zavítá v úterý nebo ve čtvrtek odpoledne na fotbalové hřiště, nestačí se divit. Na udržovaném trávníku pod dohledem Vladislava Vavříka a starosty Ladislava Vyskočila poctivě trénuje několik desítek kluků všeho věku.

"Po určité stagnaci před několika lety se dnes rozhodně nemůžeme stěžovat na nedostatek zájemců o fotbalovou činnost. Nevím si ani nic vysvětlit, že začalo do fotbalu chodit tolik malých chláčků. Zvláště těch nejmenších nám pravidelně chodí nesčetné množství. Jsou to kluci od sedmi let, přičemž někteří z nich ještě nechodí ani do školy!" pochvaloval si současný stav Vladislav Vavřík, trenér mladších žáků. "Jsou epizody, i když většina z nich zatím moc neví o taktice. Mnohdy dojde na hřišti k situaci, že se celé mužstvo shlukne naráz u míče a je z toho valná hromada. Nějak se začít musí. Mezi těmi, kdo trénují od loňského roku, se pomalu začínají objevovat talenty. Pokud všem vydrží elán, za tři až čtyři roky bychom mohli mít v Blatnici své vlastní družstvo," nastínil budoucnost Vavřík.

Trenéři se ale nestarají pouze o budoucí potře. Běžně je můžete poskat při údržbě trávníku anebo při přátelských utkáních v roli rozhodčích.

Jistě není bez zajímavosti, že při jednom z přátelských utkání, kdy hráli malí fotbalisté mezi sebou, ale v dřesech, jak to na správném zápase má být, nebyly v hledišti paní učitelky Hendrychová a Fajtíková. "Přišly jsme povzbudit naše žáčky. Několikrát nás důrazně upozorňovali, že dnes hrájí zápas, a tak jsme tady," vysvětlily shodně učitelky. Že je to maličkost a o nic nejde? Ani ne. To čtvrteční odpoledne bylo totiž krásné jarní počasí a čas se dal určitě využít jinak. Třeba na zahrádce anebo k odpočinku. Dokladem toho je fakt, že z rodičů nepřišel povzbudit své potomky nikdo.

Lenka Fajtíková

PODĚKOVÁNÍ

Oddíl RYTMİK Blatnice děkuje představenstvu Obů za schválení částky 5.000 Kč na podporu a rozvoj sportu.

Po vyhodnocení stavu inventáře našeho oddílu byl upřednostněn nákup přehrávače AIWA v hodnotě 2.990 Kč. Za zbytky 2.010 Kč zakoupíme sportovní pomůcky a na podzim připravíme pro naše nejmenší sportovce soutěž s odměnou.

Za oddíl RYTMİK děkuje

M. Polachová

LÉTO

Léto patří nesporně k nejoblíbenějším období v roce. Lidé unikají z měst do přírody, k vodě, za sluncem a zdravím k moři, za krásou cizích zemí, krajů a měst, na hory, obléhají hrady a zámky, chataři, rybaři či houbaři. Zkrátka léto je doba dovolených, rekreací, turistiky, sportu, zábavy i odpočinku, čas školních výletů a školních prázdnin. Na ty se děti těší nejvíce. Zároveň je to ale i duchovně povznášející doba různých církevních slavností, pouťí a zájezdů věřících do posvátných míst celého světa, zejména k naší Matce Boží – P. Marie. Léto také hodně přeje umělcům, ale i pouťovým atrakcím, všelijakým kejklřím, tancovačkám i lidovým veselícím. Zkrátka léto senžna přimělo vše, co hrdlo ráčí.

Bohužel léto má i své stinné stránky – časté bouře, vichřice, povodně, požáry i jiné přírodní katastrofy, přimáhejí se sebou i mnoho neštěstí, zármutků a bolesti našim spoluobčanům, což vzbuzuje naše lidské soucítění s jejich utrpením. Nezastvujme proto své srdce! Protože nikdy a nic nebude ztraceno a zapomenuto, zvláště naše dobré činy! To vše patří k tomuto období v dnešním komplikovaném světě. I to, jak málo si vážíme sami sebe, svého života i života druhých, přírody, kterou mnohdy zbytečně ničíme, otrávujeme si řeky, potoky i ovzduší, zanášíme ji odpady a nečistotami, místo abychom se k ní chovali jako k vlastní matce.

Ale existuje i jiný svět, než svět zaprášených silnic, přečpaný auty s davy upocených žvanců, ženoucích se zatuchlými ulicemi velkoměst za vidinou umělé krásy, blyštící se démonem zlata. Je to svět čistoty a nepopsatelné krásy, svět léčivého ticha a vznešených katedrál lesů, polí, vod a strání, osamělých kapliček a Božích muk, vydechujících klid a mír a nabádajících ke umění se sebou samým i prosbou za odpuštění všech našich poklesků vůči svým bližním. Je to svět, v němž se nikam nespěchá, kde neznají sobectví, za to zde často

používají oněch dvou kouzelných slovíček – "prosím" a "děkuji", a to nejen ve vztahu ke svým bližním, ale i k obyčejným stromům, keřům, květinám, motýlům, ptáčkům, či pramenům živé vody, čekajících na náš první doušek. Je to ten vyatřený svět, ve kterém každý instinktivně touží a který se tak obtížně uskutečňuje.

Jakoupak má asi cenu nabýskaný luxusní automobil pro toho, kdo si rád třeba v tichu lesa posedí na bobku nad lesní tůlkou, s chladivým baldachýtem koruny starého dubu nad hlavou a napjatě pozoruje vodoměrku, jak bystře honí sluníčko po sříbělé hladině? Nebo si vezme takovou sádku. Třpytivé nic, visící na žluté nitě slunečního paprsku nad řepicí se hladinou potůčku, rozharující při tom spršku duhových záblesků na všechny strany. Ale při nejmenším našem pohybu uskočí jako blesk stranou. Je ani nevíme kam, ale o kousek dál zajiskří znovu a ještě zářivější paletou barev než dřív. Anebo lekníny-žlatohlaví vyznačují slunce a stín, zadumaných zákoutí a vodních tůň, podobných koutům našich duší, kam smíme jenom každý sám...

Což to není malý zázrak, že to vše můžeme vidět, cítit a prožívat? Někdo řekne: - vyjimečně vzácná vteřina Okouzlení... Hra světla a stínu, nic víc... Anebo jen pouhá rusa úklidoňní a Smlnění podající do naší věčné žitnívé duše? Možná. Ale cožpak to nemůže být i jeho Poselství z dob Sivoření, Králov a Dobra, pro které byl vlastně člověk stvořen? Nebo je to ten velký dar pro dnešek, ale hlavně pro zítek, na který márně čekáme? I to je možné. Sřastmi pak, kdo jsou Jeho darů hodni! Imu, i o tom je léto.

Zkrátka život v létě všude horečně kypí a tepe ve všech svých formách, projevech a podobách. Léto budiž tedy pochváleno, řekl kdysi kterýsi klášík a nelze, než s ním souhlasit.

Na svatého Jana /Křtitele/ otvírá se létu brána! Ale u nás v Blatnici začíná léto ve znamení lilie. Té lilie, kterou drží náš světec svatý Antonín v pravé ruce a žehná jí spolu s Ježíškem v náruči celému kraji, všem svým ctitelům, všem lidem dobré vůle. Rozkvétají právě v den jeho velkého svátku. Ale už dříve, v podletí, předznamenávajíc se každoroční Svatoantoniánské oslavě a pouťi a sklánějí se pokorně až k zemi rozkvétají šípkové růže... totik podobně trnové koruně Kristově, věčnou to symbolu Velké Oběti, Velkého Utrpení a Velké Lásky...

Naše domácí blatnická pouť a především ta hlavní hývají tou událostí, která hýbe celou obcí už dávno předtím, než tisíce věřících, ale i těch, kteří přišli jen tak

"na pouť", zaplní prostranství kolem kaple. Ale jsou samozřejmě všichni vlíční, protože na všechny, kteří jsou zde, padne milost našeho světce. Je to pouť ve znamení lilie – symbolu běhoskvoucí čistoty a krásy, skromnosti a všech ostatních ctností, kterými oplýval náš světec, svatý Antonín. Kéž na nás na všechny spočine jeho milost a požehnání! Více než 300 let žehná už naši obci a celému kraji! Prosim, ať nám náš Pán i nadále milostivě zachová jeho přízeň.

Ach ano, kolik podob má léto! Léto má vůni jahod, senosečí, horkých kapek deště, pleskavých o žiznivou zemi i chladivé večerní rosy, padající do okvěti růží. Léto je také ale dobou potu a krve. Od churpy modré – sedm neděl do žně, říkávalo se. A když pak přijde ten čas a závan horkého, červencového větru občas proběhnou obilím a zakývají i ohnutými, tíse popraskávajícími klásky a v sáhajících vlnách přehřátého vzduchu se zazradí pablesky nemilosrdně pálieho slunce, to už svatá Markéta náležavě volá do života. Žně jsou nejnáročnějšími a nejdůležitějšími ze všech polních prací. Mají životodárnou chuť i vůni chleba, ale také silnou přichuť potu i žár slunce, tepajícího v krvi našich zemědělců. Takové bývají žně. Ale čas se nezastaví a skočkami se přibíhají dožínky a s nimi i naše poslední Svatoantoniánská pouť.

Je to pouť děkovná. Krásný věnec z letošní úrody z darů a plodů naší rodné země, s láskou přinesený mladými dívkami a ženami v těch překrásných krojích a za doprovodu naší místní dechové hudby až sem ke kapli a položen k nohám světce, čeká, aby byl požehnán jeho svatostí. Je to věnec díkuvzdání za vše dobré i to méně dobré za uplynulý rok. Je to věnec Naděje, víry a přesvědčení, že ta příští žně bude neméně dobrá, jako ta letošní.

Děkovná pouť. Děkovat bychom měli za každý nový den, a to nejen za sebe a plody země, ale také za všechny trpící, potřebné a rovněž tak i za dary duchovní. Děkujeme tedy Pánu nejen když svítá a slunce krásně hřeje a svítá a dává nám tak svou životodárnou sílu, ale i tehdy, když se blíží soumrak v bolestném či radostném očekávání – podle toho, jak je kdo připraven a ptáme se, co bude, když se už připozdívá...? Co bude můj Bože, obstojím...? Co bude?

Léto, to je leckde v poli mamitý dřevěný či kamenný kříž s plechovou stříškou a vadnoucí kyticí letního kvítí a probodaných nebohů našeho Spasitele. Je to už loučení? Vlastně všichni už tichne, na perutích divokých husí už brzo léto odletí.

Ale přesto – léto budiž pochváleno, požehnáno a oslaveno! Zvedněme tedy pohár a připijeme mu na šťastný návrat.

Vítej léto v roce 2000!

L. L.

OBRÁCENÍ STRÝCA FRANCKA

Marie Novotná

Strýc Franček byl tvrdý chláp. Těžili se dobrému zdraví, a tak když někdo onemocněl, byl enorm "škapul" a lenoch, kterému se nechce dělat. Byli takový samouk, všechno si sám opravovali, pořád něco vyráběli, jak od dřeva, tak od železa a když si někdy něco nepodařilo, byl slyšet na dvě křik a nadávání až běda. Prostě tvrdý chláp a ještě škaradů tvrdě nátura. Jejich žena Barbora se snažila raději ve všem umlčet, aby bylo v baráku aspoň trochu klidu. Šak sousedky z oběh stran si šukaly, jaká je tá Babuša chudera, když ten její starý je takový nelada, obelhanec a potvora vizeklá.

Ale na strýca také došlo. Jednu slézali po schodkách do sklepa, spadli a celý se tak pochrámal. Je jim žena musela zavolat doktora. Ten nakázal bezpodmínečně ležat aspoň tři týdne na lůžku. "Co mně bude portácat", mudrovali a zkoušeli se posadit, ale sebedmenší pohyb byl tak bolestivý, že jich to domatilo bezmocně ležat. Bědovali, jak celé tělo boří, nadávali, aby byli na celý svět a všechno zlost si vyřezali na Babuši, která nic neudělala po chuti, bít všechno donesla až k samé hubě. Tabák do fajky nacpala aj zapálila po dobrém obědě (lebo nemocný že musí dobře jíst), noviny v posteli přečetla, někdy večer z knížky aspoň dvě kapitoly pro lepší usnutí "bezmocného marš-

da" a když toho vymýšlela, sekýrovala už bylo tak akorát, rekla dost.

"Ty budeš máš poslouchat", zvykla hlas, vědomu si, že starý je odkázaný na její pomoc.

Jednoho dňa sa u dveří ohlásil komínář. Jindy při takové příležitosti by strýc honem šel ven až do hama na čerstvý vzduch, lebo taková práca k smrti nenáviděl, uklízení prachu z černých vazi je dobré tak leda pro baby. Věčil enorm nesmělo namířil: "Snít to ešte nubude nutné vymetat". "Že ne?" Dyl ten šperbelt nie netočí od tej doby coš ho jaká divně předečtal", odřklá hodpodyň a zvala komínického mistra dál. Domlouvala sa s ním, že sa bude na dvoře dívať, až bude šibka vyčubovať z komína. Po chvíli volal komínik z hlavy, že už musí byť vidět, že dvora dostal odpověď, že není. "Sakra do baby, tu není možná, dyl je to barák nízký jak čapinoc", brblal a pořád točil šibku z leva do prava.

Z domu bylo slyšet volání: "Babušoo, Babušoo, pojď sem", ale tá neměla čas, protože komínář křičal co měl hrůla. "Teří, ještě nic nevidíte?" Neviděly, bít strýs s hlavou vyvrátně dorada, dív si ju nevykřičily, jak hleděly směrem ke komínu a na neustálé volání z jazyky, které nice slyšely.

ale ho nedbaly. Až sa změnilo v potádný fev, tak vletěly dovnit.

"Ještěmarja, snít su v pekle", zabědovaly. Dýma, černá, samá saza.

Místo do komína sa prorazil otvor a sporák, hned bylo plno sazí a černá šibka čmárala ležícímu po posteli, na hlavě, po nose, po stěně a když mu zhodila obrázek panenky Marie Svatohostýnské přímo na hlavu, sakroval křičal až do úplného ochrapění, v krku plno sazí.

No bylo to boží dopuštění, odkaf to začat, jak to dát všechno v místnosti do pořádku. Napřed strýca, málo živého, černého jak pekelníka vysněhovali s postelú ven a ten byli nucený přijat za vděk 14-ti denní pobyt a domy vdaněj na přespování v sousední dědině.

Tam jim hřeběnek načisto spadl i zbytek hrůsti. Ale nebylo to na škodu. Už pět roků sa hněvali se zejm, aspoň sa pěkně smířili. Fajku jim uměl pochuti nacpat, karty spolu hráli a při šamprii dobrý slivovice si všechno zlé z minulosti odpustili.

Věrněj a pracovitěj ženy si také lepší považovali. Když si potom pro nich dojela, "toť tvoja Babuška" pooprůla, jak když byli teprv 14 dní po svaďbě.

RECEPTY

Sladké a plné vitamínů

PAMLSKY S ČERSTVÝM OVOCEM

Přichází doba bobulovitého ovoce. Nenechte si pořítek z něj ujít! Tyto šťavnaté plody jsou velmi hodnotné.

RYBÍZ

Černý rybíz je nejzdravějším druhem bobulovitého ovoce. Už 30 gramů těchto plodů pokryje denní potřebu vitamínu C u dospělého člověka. Aromatické plody mají kromě toho mezi bobulovinami nevyvíjí obsah železa. Dalšími důležitými látkami obsaženými v rybízu jsou vápník, draslík, hořčík, fosfor, provitamin A a vitamín B1. Vedle černého rybízu existuje také červená a bílá odrůda. Čerstvý rybíz je velmi chutný v nákypech, sladkých pokrmech a koláčích. Tip: Plody lze nejlépe othrávat z větviček vidličkou.

ANGREŠT

Existuje červená, žlutá a zelenobílá odrůda. Plody mohou být hladké nebo ochmýřené, s jemnou nebo pevnou slupkou. Na kompot, marmeládu a koláče se používají většinou nezralé, ještě zelené plody. Ke konzumaci za syruva byste ovšem měli koupit zralé plody, protože jsou lépe stravitelné. Rozpůlené plody angreštu zjemní a zkrátí každý ovocný salát.

RYBÍZOVÝ DORT NA ŠVÁBSKÝ ZPŮSOB

Přísady na jednu kruhovou formu (o průměru 26 cm):

Na těsto:

150 g polohrube mouky, 30 g jemných ovesných vloček, 30 g mletých lískových oříšků, 1 vejce, 30 g cukru, 100 g chladného másla nebo margarínu, tuk u strohaného na vymazání a vyvýpní formy

Na náplň:

500 g červeného rybíz, 5 bílků, 1 lžička citronové šťavy, 4 lžice medu, 100 g mletých lakvicích oříšků, 30 g jemných ovocných vloček

Příprava:

Mouku smícháme s ovocnými vločkami a ořechy. Přidáme vejce, cukr a máslo nebo margarín a vypracujeme hladké těsto. Těsto zabalíme do fólie a necháme asi 30 minut odpočinout v chladničce. Mezitím omyjeme a osušíme rybíz. Plody otrháme z větviček vidličkou a přebereme je.

Pečící troubu předehřejeme na 200°C. Kolečkovou formu lehce vytřeme tukem a vysypeme strouhankou. Vydáme těsto, vložíme ho do formy a vytváříme okraj. Potom těsto několikrát propícháme vidličkou. V troubě těsto asi po dobu 10 minut předpečeme.

Z bílků a citronové šťavy ušleháme pevný sněh a pomalu do něj přisypeme cukr. Opatrně přimícháme ořechy, ovocné vločky a rybíz. Hmotu rozetleme na předpečený korpus a pečeme dalších 30 minut. Koláč necháme vychladnout.

ANGREŠTOVÝ KOLÁČ S MANDLEMI

Přísady na jednu kolečkovou formu (o průměru 26 cm):

Na těsto:

220 g polohrubé mouky, 1 lžice cukru, 100 g másla nebo margarínu, 1 vejce

Na náplň:

500 g angreštu, 150 g mletých mandlí, 2 lžice hrubé kakašiční mouky, 1 lžička skořice, 1 bílek, 100 g cukru, 3 slivky, 2 lžice mandlových plátek, tuk na vymazání formy

Příprava:

Mouku smícháme s cukrem. Přidáme rozdrobený tuk a vejce a vypracujeme hladké těsto. Těsto zabalíme do fólie a asi na 30 minut necháme odpočinout v chladničce. Mezitím omyjeme a osušíme angrešt. Mandle smícháme s kakašičnou moukou a skořicí.

Těsto vyválíme na lehek pomouč-něm vále a vyložíme jím vy-maltěnou formu. Vytváříme okraj. Těsto na dně několikrát propícháme vidličkou. V pečící troubě pečeme při 200°C, po dobu asi 20 minut a poté vyjímáme.

Z bílků ušleháme pevný sněh a pozvořna do něj přisypeme cukr. Opatrně přimícháme slivky a nakonec mandlovou směs a angrešt. Náplň rozprášíme na koláč. Posypeme mandlovými plátky. Koláč pečeme při 180°C asi 30 minut, až získá světle hoř-dou barvu.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ROZENÍ

Narození:

Barbora Bachanová	Blatnice 645	17.3.1999
Veronika Prachařová	Blatnice 516	10.5.1999
Michaela Jančová	Blatnice 59	15.5.1999
Veronika Varšanická	Blatnice 144	16.5.1999

SNATKY

Sňatky:

René Neufuss	Hradec Králové 723	
Magdaléna Čichová	Blatnice 49	17.4.1998
Stanislav Fíšaek	Blatnice 187	
Jarmila Lipířová	Veselí n. Mlý. 1483	22.5.1999
Marek Laga	Blatnice 624	
Mirka Haseřková	Velká nad Veličkou 296	29.5.1999

ÚMRŤI

Úmrtí:

Cecilie Valčíková	Blatnice 598	26.3.1999
Ludmila Kaňová	Blatnice 392	12.4.1999
František Trojanec	Blatnice 467	17.4.1999
Ondřej Němčícky	Blatnice 457	17.4.1999
Antonín Mězelka	Blatnice 583	4.5.1999
Antonín Valášek	Blatnice 616	15.5.1999
Anetka Vyskočilová	Blatnice 473	19.5.1999

BLEBUM

Naši jubilanti:

Pokorná Anna	Blatnice 77	6.6.1999	92 let
Budínek Josef	Blatnice 351	18.4.1999	91 let
Kufínová Marie	Blatnice 432	10.5.1999	91 let
Howe František	Blatnice 148	13.4.1999	90 let
Vyskočilová Anetka	Blatnice 473	6.4.1999	80 let
Mácalová Marie	Blatnice 218	7.4.1999	80 let
Těchal Antonín	Blatnice 260	10.5.1999	75 let
Valášek Antonín	Blatnice 561	20.6.1999	75 let

NOVÁ PROVOZOVNA MANIKÚRA - PEDIKÚRA

BLATNICE pod Sv. Ant. č. 150

Nabízí:

- * MANIKÚRA
- * MASÁŽ RUKOU
- * TECHNIKA P-SHINE
- * ZDOBENÍ NEHTU
- * PEDIKÚRA
- * MASÁŽ NOHOU
- * LÉČEBNÉ KOUPELE NOHOU

PRACOVNÍ DOBA

pondělí
13.00 - 18.00
úterý - čtvrtek
8.30 - 12.00 14.00 - 18.00
pátek
8.30 - 14.00

PŘÍJEMNÉ PROSTŘEDÍ - PŘÍZNVÉ CENY

TEL.: 0631 / 331 569

Provozovatel: *Eva Chabičová, Blatnice pod Sv. Ant. č. 150*

- 1 venkovní rolety
- 2 vertikální žaluzie
- 3 horizontální žaluzie
- 4 markýzy
- 5 těsnění oken a dveří
- 6 garážová vrata
- 7 sítě proti hmyzu
- 8 shrnovací lamelové plastové dveře

Kudielka Vladimír, Blatnice 427, PSČ 696 71
tel.: 0603 - 842281, 0631 / 331 362

JANČA JINDŘICH, BLATNICE POD SV. ANT. 59 - ŘÁDEK

Náš dlužník, který nechce slyšet!
Díuh za nájemné nebytových prostor
2.702,- Kč

MOTORISTÉ, firma MOGUL PLUS LIPOV NABÍZÍ:

- nejnižší ceny olejů a maziv značek
TRYSK a **MOGUL** pro váš automobil
v regionu

Dále nabízíme: žárovky, svíčky,
olejové filtry, autolékárny, glacidet,
kryty kol...

Stáčíme motorové, převodové a hydra-
ulické oleje do přinesených nádob!

(od 10 l) M6AD	21,30 + 22% DPH
M7ADS III	30,20 + 22% DPH
PP80	24,50 + 22% DPH
HM 46	23,50 + 22% DPH

MOGUL PLUS LIPOV
TEL.: 0631 / 92 71 76

VŠE PRO VAŠI STŘECHU

KOMPLETNÍ DODÁVKY STŘEŠNÍCH KRYTIN

Alpská taška

Moravská taška

Moravská taška plus

Římská taška

BRAMAC

Beta s povrchovou úpravou

Beta bez povrchové úpravy

MM BETA

Střešní okna

VELUX

FAKRO

Varia

Brněnka

Francouzská

Románská

Holland

Portugal

Jirčanská

Bobrovka

TONDACH

Mond
základní krytina

REALIZACE STŘECH Z VÝŠE UVEDENÝCH MATERIÁLŮ
VČETNĚ TESAŘSKÝCH A STOLAŘSKÝCH KONSTRUKCÍ

Dále provádíme

výrobu, dodávku a montáž

EUROOKEN

STAK-D

spol. s r.o.

696 83 Domanín 2, TEL./FAX: 0631/388 228

KANCELÁŘSKÉ A ŠKOLNÍ POTŘEBY PAPÍRNICTVÍ, TISKOPISY, KALKULAČKY, PSACÍ STROJE ...

Velkoobchodní prodej kalendářů, diářů, tiskopisů, aj.

Razítka, vizitky, tisk a tisková příprava tiskovin
(hospodářských, společenských, katalogů apod.)
color kopírování i obyč., laminování, scanování
reklamní potisk samolepek, diářů, kalendářů ...
vazba do plast. i kovových kroužků, knižní vazba
reklama a rekl. grafika, vydavatelství neperiod. tisku
inzerce ve SLOVÁCKU a SLOVÁCKÝCH NOVINÁCH

*Zdejska a Frant.
Chludilovi*
**expresní
termíny**

Svatoplukova 1650 (tržnice)

698 01 Veselí nad Mor.

tel./fax: 0631/323749

mobil: 0603-536225

e-mail: FZCH.CHLUDIL@es-servis.cz

NOVÉ OD 1. 8. 99
VELKOFORMÁTOVÉ
KOPÍROVÁNÍ AŽ A0

po - pá
8.00 - 12.00
13.00 - 17.00
so 8.00 - 11.00

